

PREDSTAVLJAMO

Posodabljanje Slovenske vojske se nadaljuje

IZPOSTAVLJAMO

Matej Tonin novi
obrambni minister RS

Marko Pišlar

OSTANIMO DOMA!

V teh dneh je življenje v Sloveniji, Evropi in svetu zastalo. Ukrepi za ustavitev in obvladovanje širjenja novega koronavirusa so bistveno spremenili naše vsakdanje življenje. Ustavljen je javni promet, zaprti so vrtci in šole, odpovedane so javne prireditve ter prepovedani so gibanje in zbiranje ljudi na javnih mestih ter površinah in dostop nanje.

Na nastale razmere se je hitro in učinkovito odzval tudi slovenski obrambni sistem, saj na Ministrstvu za obrambo že od začetka izbruha pandemije izvajajo številne ukrepe ter aktivnosti v boju proti virusu COVID-19. Pripadniki sil Civilne zaščite in enot Slovenske vojske so ljudem v stiski začeli hitro pomagati. V Državnem logističnem centru v Rojah zagotavljajo oskrbo z najnujnejšimi materialnimi sredstvi in zaščitno opremo za nemoteno delo zdravstvenega osebja ter reševalcev na terenu. Pripadniki Civilne zaščite, Slovenske vojske in prostovoljci v Vojašnici Edvarda Peperka so v Ljubljani samo v 72 urah postavili mobilni stacionarij ter premično vojaško bolnišnico Role 2, ki bi jo glede na dodatne potrebe v prihodnjih dneh in tednih lahko uporabili za namestitev do 140 težje ter lažje obolelih.

V teh dneh bolj kot običajno poskrbimo za svoje zdravje in zdravje naših najbližjih. Dosledno upoštevajmo navodila strokovnjakov glede ukrepov samozaščite in izolacije, s čimer lahko največ naredimo za omejitev širjenja te nevarne bolezni. Z odgovornim ravnanjem, solidarnostjo in skupnimi močmi nam bo to tudi uspelo!

4

POMOČ SLOVENSKE VOJSKE IN CIVILNE ZAŠČITE OB POJAVU KORONAVIRUSA

Obrambni sistem RS vključen v
spoprijemanje s koronavirusom

7

VODENJE OBRAMBNEGA RESORJA PREVZEL MATEJ TONIN

Novi obrambni minister kot izziv
izpostavil spoprijemanje
s koronavirusom

8

OSTALI SMO TIHI PROFESIONALCI, VZTRAJNI, SKROMNI IN SAMOZAVESTNI

Pogovor s poveljnikom
Enote za specialno delovanje
podpolkovnikom Mihom Rijavcem

12

**SLOVENSKA VOJSKA
LETOS NA
11 VEČJIH VAJAH**

Jadranski udar 2020 bo letošnja
osrednja vojaška vaja SV

36

**DAN
CIVILNE ZAŠČITE**

Na Brdu pri Kranju podelili
nagrade za zasluge in dosežke
pri delu na področju
zaščite in reševanja

14

**POSODOBITEV
SLOVENSKE VOJSKE
SE NADALJUJE**

Predstavili dosežke in
glavne projekte posodobitve
SV za leti 2020 in 2021

46

**Z MISLIMI ŽE
V NOVI SEZONI**

Pripadnik Športne enote SV
in naš najboljši alpski smučar
Žan Kranjec o letošnji sezoni in
prihodnji karieri

16

**USPOSABLJANJE VODOV
NA VAJI
ROCK KLEŠČMAN**

173. zračnodesantne brigade
vojske ZDA
in 74. pehotnega polka

POMOČ CIVILNE ZAŠČITE IN SLOVENSKE VOJSKE OB POJAVU KORONAVIRUSA

BESEDILO Jerneja Grmadnik
FOTO Bruno Toič in Marko Pišlar

V

Sloveniji je bila zaradi širjenja novega koronavirusa 12. marca razglašena epidemija, s čimer je bil akti-

viran Državni načrt zaščite in reševanja ob pojavu epidemije oziroma pandemije. K omejevanju širjenja virusa v Sloveniji in blaženju posledic so se z logistično ter koordinacijsko podporo vključili tudi v Civilni zaščiti Republike Slovenije in Slovenski vojski. Na območju Vojašnice Edvarda Peperka v Ljubljani so postavili mobilni stacionarij in premično vojaško bolnišnico Role 2, ki omogočata nastanitev obolelih ob preobremenjenosti slovenskih bolnišnic. Ministrstvo za obrambo in Civilna zaščita sta odgovorna tudi za prevzeme in distribucijo vse zaščitne opreme po državi.

Novi koronavirus, poimenovan SARS-CoV-2, ki povzroča bolezen covid-19, se je decembra najprej pojavil na Kitajskem in se od tod razširil po svetu. Medtem ko v zadnjih dneh s Kitajskega prihajajo

**Za postavitev
premične bolnišnice
Role 2 je poskrbelo
30 vojakov.**

spodbudne novice o zmanjšanju števila na novo okuženih oziroma tam zaznava-
jo le še »uvožene« primere okužbe, je
novo žarišče pandemije postala Evropa,
kjer sta med najbolj prizadetimi Italija in
Španija. V Sloveniji je bila prva potrjena
okužba z novim koronavirusom 4. mar-
ca, število se je vsak dan povečevalo in
12. marca, le dan za razglasitvijo pande-
mije Svetovne zdravstvene organizacije,
je tudi Slovenija razglasila epidemijo.
Potekati so začele številne aktivnosti za
preprečevanje širjenja bolezni, blažitev
posledic in predvsem preventivno delo-
vanje, veljati pa so začeli strogi ukrepi.
Zaprlj so se vrtci in šole, gostinski ob-
rati, prav tako so se prenehale izvajati
nenujne dejavnosti, ukinjena sta javni
prevoz in potniški letalski promet ter
omejen je vstop na mejnih prehodih.
19. marca je začela veljati tudi prepo-
ved zbiranja in gibanja na javnih površi-
nah. Vlada je v boju za omejitev širjenja
koronavirusa napovedala omejevanje
gibanja na območjih svojih občin, razmi-
šlja pa tudi o aktivaciji člena 37. a Zako-
na o obrambi, s katerim bi vojski podeli-
la izredna pooblastila. Slovenska vojska
bi s prevzemom varovanja južne meje

razbremenila policijo, ki opravlja številne naloge, povezane z obvladovanjem epidemije. Za sprejetje tega predloga je v Državnem zboru RS nujna dvotretjinska večina.

ZAGOTOVILI 140 BOLNIŠKIH POSTELJ

Bolezen covid-19 pri približno 80 odstotkih okuženih ne povzroči večjih zdravstvenih težav, 20 odstotkov jih potrebuje bolnišnično zdravljenje, približno pet odstotkov pa intenzivno terapijo. Število okuženih se tudi v Sloveniji hitro povečuje, zato strokovnjaki v prihodnjih 14 dneh pričakujejo povečanje obolelih, ki bodo potrebovali bolnišnično oskrbo. Do zdaj bolnike zdravijo že v štirih slovenskih bolnišnicah, in sicer v obeh kliničnih centrih v Ljubljani in Mariboru, na Golniku in v Celju. Civilna zaščita in Slovenska vojska sta na pobudo vodstva kriznega štaba vlade takoj začeli izvajati aktivnosti za zagotovitev dodatnih namestitvenih zmogljivosti ter na lokaciji Vojašnice Edvarda Peperka v Ljubljani postavili mobilni stacionarij s 120 posteljami in premično bolnišnico Role 2, ki omogoča nastanitev še 20 bolnikov.

Prostovoljci Civilne zaščite so v 72 urah postavili namestitveni objekt.

Minister za obrambo mag. Matej Tonin je ob predstavitvi izolacijskega centra pojasnil, da se bodo glede na potek epidemije še odločali, kdaj bodo namestitvev uporabili. »Zmogljivosti so vzpostavljene in pripravljene na morebitno dodatno povečanje bolnikov. Upam, da se to ne bo zgodilo in bomo lahko s preostalimi ukrepi omejili širjenje bolezni. Kljub vsemu pa je bolje, da delujemo preventivno,« je povedal Tonin v izjavi po ogledu in dodal, da bi lahko sicer namestitvev uporabili tudi za krvodajalce, ki se v zadnjem obdobju izogibajo zdravstvenih ustanov v strahu pred morebitnimi okužbami. Ob še večjih potrebah po bolniških posteljah bi po njegovih besedah dodatne namestitve uredili tudi v telovadnici vojašnice.

Poveljnik Civilne zaščite Srečko Šestan je pojasnil, da lahko mobilni stacionarij sprejme do 120 bolnikov, 40 lažje in 80 težje bolnih. Za pomoč se je zahvalil vsem prostovoljcem Civilne zaščite, tabornikom in članom Rdečega križa, ki so v 72 urah postavili namestitveni objekt. Za vojaško premično bolnišnico Role 2, ki je bila postavljena v Mariboru in jo je bilo treba najprej razstaviti ter pripeljati v Ljubljano, je poskrbelo trideset pripadnikov Slovenske vojske. Namestnik načelnika Generalštaba Slovenske vojske brigadir Robert Glavaš je povedal, da je v premični bolnišnici Role 2 prostora za dvajset postelj. Tako skupaj z mobilnim stacionarijem omogoča namestitvev 140 bolnikom. Poveljujoči bolnišnice Role 2 major Borut Lončarič je pojasnil, da je ta že pripravljena za sprejeme, zagotoviti je treba samo še malenkosti in poskrbeti za osebje. Ob aktivaciji izolacijskega centra bi v njem oskrbo zagotavljalo zdravstveno osebje iz pogodbene rezervne sestave in stalne sestave Slovenske vojske. Ministrstvo za obrambo se je aktivno vključilo tudi v skrb za zaščitno opremo za najbolj izpostavljene poklice in dejavnosti.

Za nabavo sta pristojna Ministrstvo za gospodarstvo in Zavod RS za blagovne rezerve, za distribucijo pa Civilna zaščita in z logistično podporo tudi Slovenska vojska. Minister za obrambo mag. Matej Tonin je glede nadaljnjega vključevanja Slovenske vojske v boj proti koronavirusu izjavil, da je ena izmed njenih nalog podpora drugim državnim organom, če jo potrebujejo, in da bo vojska pomagala po potrebi ter skladno z zakonom.

KRITIČNA SKUPINA SO PREDVSEM STAREJŠI S PRIDRUŽENIMI KRONIČNIMI BOLEZNIMI

»Vsi koronavirusi povzročajo respiratorne okužbe. Tokrat gre za nov tip koronavirusa, ki je podoben virusu sars iz let 2002 in 2003, ki je prav tako izbruhnil na Kitajskem. Glede virusa je še veliko vprašanj,« je povzela vodja mobilnega vojaškega laboratorija višja vojaška uslužbenka X. razreda in diplomirana univerzitetna mikrobiologinja Jasmina Bevc. Novi virus je namreč bolj kužen od navadne gripe. Večina okuženih nima

hujših zdravstvenih težav, simptomi okužbe pa se kažejo s suhim kašljem, povišano telesno temperaturo in slabim počutjem. Inkubacijska doba okuženih s covid-19 je za večino ljudi od pet do šest dni, lahko tudi do dva tedna. V posameznih primerih je bila ta doba tudi daljša. »Nekateri imajo lahko zelo mile simptome, ki spominjajo na prehlad, pa so vseeno prenašalci,« je opozorila mikrobiologinja iz Slovenske vojske in dopolnila, da lahko covid-19 ob zapletih povzroči pljučnice ter dihalne stiske. Kritična skupina so predvsem starejši ljudje s pridruženimi kroničnimi boleznimi. Jasmina Bevc je poudarila poleg izogibanja socialnim stikom tudi skrb za higieno kašlja, pravilno in pogosto umivanje rok ter izolacijo ob pojavu simptomov bolezni. Do 23. marca je bilo po svetu okuženih več kot 340.000 ljudi, umrlo jih je nekaj manj kot 15.000, največ v Italiji, kjer je številka presegla 5500 smrtnih žrtev. V Sloveniji je bilo do zaključka naše redakcije potrjenih 480 okuženih in štiri smrtne žrtve.

Mobilni stacionarij sprejme 120 lažje in težje obolelih. ✓

VODENJE OBRAMBNEGA RESORJA PREVZEL MATEJ TONIN

V

soboto, 14. marca, je na Ministrstvu za obrambo RS potekala primopredaja poslov med nekda-

njim obrambnim ministrom Karlom Erjavcem in novim ministrom za obrambo RS mag. Matejem Toninom, ki je bil na to mesto potrjen kot član nove 14. slovenske vlade. Nova Vlada RS je na ustanovni seji po izvolitvi na mesto državnih sekretarjev na MO imenovala mag. Damijana Jaklina in Uroša Lampreta, za generalnega direktorja OVS Andreja Osolnika, vodenje GŠSV pa je začasno prevzel brigadir Robert Glavaš.

Po ocenah nekdanjega in novega ministra je bila primopredaja opravljena korektno. Erjavce je po predaji poslov novemu ministru zaželel uspešno delo in vse dobro, prav tako se je zahvalil za dobro sodelovanje v zadnjih dvajsetih letih. Minister Tonin pa se je predhodniku zahvalil za njegovo dolgoletno delo in kot prednostno nalogo svojega ministrovanja izpostavil spoprijemanje s koronavirusom.

Tonin je kot prednostne naloge ministrovanja na predstavitvi pred odborom za obrambo Državnega zbora RS 10. marca izpostavil učinkovit odziv na epidemijo koronavirusa, ustavitev negativnih kadrovskega trendov in dvig obrambnega proračuna. Obrambni sistem ima po njegovi oceni težave, saj se je v času gospodarske krize varčevalo prav na račun Slovenske vojske. Ob tem je poudaril, da je Slovenska vojska zadnja leta izgubila veliko vojakov. Zaradi dodatnih nalog, ki jih prinašata migrantska kriza in spoprijemanje s koronavirusom, pa se kadrovske potrebe še povečujejo. Glavna naloga obrambnega ministrstva bo zato obrniti negativne kadrovske težnje, pri čemer bodo pregledali načinopolnjenja kadra in ga izpopolnili,

BESEDILO Marko Pišlar
FOTO Bruno Toič

zagotovili primerne plače vojakom s sorodnimi poklici, poskrbeli za nagrajevanje ter se posvetili njihovim družinam, zlasti pa jim pomagali pri reševanju stanovanjskega problema, dostopa do vrtcev in štipendiranja otrok.

V zvezi z reševanjem problematike vojakov po 45. letu bodo preučili vse zakonske možnosti, da bi v okviru Ministrstva za obrambo organizirali varnostno službo, ki bi prvenstveno skrbela za varovanje objektov. Tonin je spregovoril tudi o naborništvu. Postopno uvajanje naborniškega sistema pomeni, da bodo najprej naredili vse za okrepitev prostovoljnega služenja vojaškega roka, pri

čemer ne bodo silili mladih, ki si tega ne želijo. Prostovoljno služenje bi poleg pridobljenih koristnih življenjskih veščin moralo pomeniti določene prednosti pri iskanju zaposlitve v javni upravi in zagotoviti še nekatere druge ugodnosti.

Minister Tonin je izpostavil nujnost vlaganja v obrambni sistem, kar je najpomembnejše za vzdrževanje in krepitev nacionalne varnosti, v katero se je zadnje desetletje vlagalo odločno premalo. Ob tem se je zavzel za nujnost ugotavljanja resničnih potreb Slovenske vojske in določitev prednostnih nalog, pri čemer je navedel več možnosti za izvedbo postopkov opremljanja SV.

Sistem zaščite in reševanja je po njegovem mnenju dobro delujoč, z vsemi ukrepi pa se bo trudil, da se bo ta sistem razvijal in postal boljši. Zato je napovedal vzpostavitev sistema za množično alarmiranje prebivalstva v okviru javnih komunikacijskih omrežij, povezovanje regijskih centrov za obveščanje in reorganizacijo Inšpektorata za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami. Zaradi nedavnega pojava in širjenja koronavirusa bo minister Tonin od obrambnega sistema zahteval precej aktivnosti, ki bi pomagale omejiti širjenje virusa.

Pogovor s poveljnikom Enots za spocialno delovanje

MIHOM RIJAVCEM

OSTALI SMO TIHI PROFESIONALCI, VZTRAJNI, SKROMNI IN SAMOZAVESTNI

BESEDILO Marko Pišlar

FOTO ESD

Enota za specialno delovanje (ESD) je edina enota SV, ki izvaja specialno delovanje. Njene pripadnike odlikujejo profesionalnost, izurjenost, vojaška strokovnost, motiviranost ter sposobnost za delovanje v najtežjih razmerah. Danes enota uspešno razvija cilje zmogljivosti na področju specialnega delovanja, se pospešeno posodablja z novo opremo in razvija nov karierni model za sedanje ter bodoče pripadnike specialnih sil. Več o preteklih dosežkih in prihodnjih izzivih na področju razvoja enote pa v pogovoru s poveljnikom ESD podpolkovnikom Mihom Rijavcem.

▣ KATERI SO BILI MEJNIKI V SKORAJ 22-LETNI ZGODOVINI ENOTE?

V Enoti za specialno delovanje smo zelo ponosni na svojo zgodovino in jo razumemo predvsem kot proces učenja iz izkušenj. Hkrati nam pomeni neizmeren vir črpanja naše moči in sidrišče skupnih vrednot ter kulture specialnih sil SV. Razvoj bi lahko v grobem razdelili na več obdobj. V prvem obdobju, pred vstopom Slovenije v Nato, je prevladovalo izobraževanje in usposabljanje posameznikov v sodelovanju s tujimi specialnimi enotami tako doma kot v tujini. Naslednje obdobje sta zaznamovala vstop naše države v zavezništvo in vključitev enote v delovanje v mednarodnih operacijah in na misijah, vključujoč izvajanje nalog s področja specialnega delovanja. V zadnjem obdobju pa je naša enota osredotočena na sistemsko opremljanje z novimi sredstvi in opremo ter vzpostavitev ciljev zmogljivosti za specialno delovanje. Ugotavljamo, da smo v vseh obdobjih znali pokazati visoko stopnjo usposobljenosti, voljo in predvsem ljubezen do naše domovine ter Slovenske vojske. Ostali smo tihi profesionalci, vztrajni pri delu in skromni ter samozavestni.

▣ KAKO OCENJUJETE PRISPEVEK ENOTE V MEDNARODNIH OPERACIJAH IN NA MISIJAH?

Naši pripadniki so danes v dveh mednarodnih operacijah, ki jih skladno z dosedanja prakso prenašamo na druge enote v Slovenski vojski. Poveljstvo sil SV je namreč ocenilo, da so vzpostavljeni dovolj dobri pogoji za nemoteno delo v posameznih mednarodnih operacijah tudi za pripadnike iz drugih enot SV. V ESD smo bili prvi v posameznih mednarodnih operacijah

in to si štejemo v veliko čast. Specialne sile so namreč navajene delovati v neurejenem območju delovanja. Torej v fazi, ko lastna oziroma zavezniška infrastruktura še nista vzpostavljeni. Pri tem se zanašamo predvsem na svoje znanje in opremo pri izvedbi vseh nalog. Pred kratkim smo v ESD naredili analizo dela v mednarodnih operacijah in na misijah, pri čemer smo med drugim ugotovili, da smo imeli čast usposabljamati in izobraževati približno 6500 tujih pripadnikov ali kako drugače sodelovati z njimi. Veseli nas, da smo lahko tudi tako ponesli dobro ime naše vojske in države v svet.

▣ K DVIGU USPOSOBLJENOSTI PRIPOMOREJO VSAKOLETNE MEDNARODNE VOJAŠKE VAJE Z ZAVEZNIŠKIMI SPECIALNIMI SILAMI IN SKUPNA USPOSOBLJANJA, V KATERE SO VKLJUČENI VAŠI PRIPADNIKI. KAKO USPEŠNI STE NA TEM PODROČJU?

Kolektivno usposabljanje je vedno najpomembnejše pri vsakem usposabljanju enote in izhaja iz kakovostnega individualnega usposabljanja, pri čemer imajo glavno vlogo naši odlični podčastniki. V preteklosti smo veliko pozornosti posvetili posameznim organizacijskim enotam, njihovem individualnemu in kolektivnemu usposabljanju. Pri tem so nam pomagali ravno dvostranski dogodki s pri-

padniki zavezniških specialnih sil doma in v tujini. Zadnja leta smo kolektivno usposabljanje, tudi z vzpostavitvijo ciljev zmogljivosti na področju specialnega delovanja, dvignili na nekoliko višjo raven in začeli povezovati posamezne dele naše enote v celoto. Leta 2019 smo peljali večji del enote s poveljniškim in logističnim delom na mednarodno vojaško vajo v tujino. Za enoto je to pomemben vidik usposabljanja in delovanja, saj vključuje združevanje vseh bojiščnih funkcij, od načrtovanja premika na območje delovanja, izvajanja delovanja do vrnitve na izhodiščno lokacijo. V enoti si prizadevamo biti popolni in se radi družimo s kolegi iz zavezništva, s katerimi si izmenjujemo izkušnje in naučene lekcije, vse s ciljem, da izboljšujemo svojo povezljivost z zavezniki, ohranjamo identiteto in smo jutri lahko še boljši. Pri tem smo popolnoma enakopraven in zanesljiv partner kolegom v Natu, v katerem imamo velik ugled. Na področju specialnih sil je lahko Slovenska vojska zelo ponosna in samozavestna.

ESD JE NOSILNA ENOTA ZA VZPOSTAVITEV KOPENSKEGA ODREDA ZA SPECIALNO DELOVANJE (KOSD), KI PREDSTAVLJA ENEGA IZMED CILJEV ZMOGLJIVOSTI ZAVEZNIŠTVA. SLOVENIJA SE JE ZAVEZALA, DA TE ZMOGLJIVOSTI RAZVIJE DO LETA 2021. KAKO POTEKA VZPOSTAVITEV KOSD?

Za nas je to pomemben dejavnik razvoja enote in s tem specialnih sil v Slovenski vojski. Skladno s projektom smo v enoti v zadnjih dveh letih pripravili dokumentacijo za celovito opremljanje specialnih sil, ki v določenem obsegu podpira tudi omenjeni cilj zmogljivosti. Nekaj kosov opreme smo v enoto že prejeli. V kratkem bomo dobili novo pištolo in sodobne naprave za nočno opazovanje. Kot razumem, so tudi postopki dobave lahkih kolesnih oklepnih vozil 4x4 že v sklepni fazi. V enoti se pospešeno prilagajamo novo opremo in jo uvajamo v operativno uporabo. Preverjanje zmogljivosti načrtujemo v drugi polovici leta 2021, ko bomo poskušali z vključitvijo v mednarodno vojaško vajo svojo enoto čim bolj približati realističnim razmeram.

V enoti si prizadevamo biti popolni in se radi družimo s kolegi iz zavezništva, s katerimi si izmenjujemo izkušnje in naučene lekcije.

Letos je naša najpomembnejša naloga izvedba mednarodne vojaške vaje v tujini, ki predstavlja nov gradnik pri razvoju enote in vzpostavitvi cilja zmogljivosti Kopenskega odreda za specialno delovanje.

TAKO KOT V SLOVENSKI VOJSKI SE TUDI V ESD SREČUJETE Z IZZIVI NA KADROVSKEM PODROČJU. GLEDE NA TEŽAVNE NALOGE IN ZAHTEVANE VISOKE STANDARDE PA BODOČE PRIPADNIKE PRIDOBIVATE S POSEBNIM IN ZAHTEVNIM IZBIRNIM POSTOPKOM. KAKŠNE SO IZKUŠNJE S PRIDOBIVANJEM KADRA V ZADNJIH LETIH?

Pridobivanje kadra za našo enoto je na žalost zelo povezano s trendi pridobivanja in zadrževanja kadra v Slovenski vojski. Kadrovskega bazena Slovenske vojske se prazni in zadnja leta nagovarjamo vedno iste pripadnike, ki se nam pridružijo na izboru z različnimi izkušnjami in pričakovanji. Skladno s tem je zadnja leta tudi osip nekoliko večji. Na podlagi analiz ugotavljamo, da so razlogi za to predvsem v slabših predstavah o težkem vojaškem usposabljanju. Naši inštruktorji pri izboru predvsem iščejo željo posameznika, da postane pripa-

dnik specialnih sil. Nema lokrat razlogi pripadnika, njegova mentalna in fizična priprava niso povsem osredotočeni na vključitev v našo enoto. Vsi ti dvomi oziroma nerealna pričakovanja zelo hitro pridejo do izraza, ko se težavnost usposabljanja in stres, ki ga simuliramo v izbirnem postopku, začeta stopnjevati. Vsako leto organiziramo posebne informativne dneve, na katerih poskušamo kandidatom razložiti potek postopka izbora in svoja pričakovanja, prav tako jim predstavimo knjižico fizičnih priprav. Posebno pozornost namenjamo spremljanju posameznega prijavljenega kandidata, saj mu svetujemo, kako naj se pripravi.

Zavedamo se, da smo mi tisti, ki moramo bodoče pripadnike podpreti pri njihovih pripravah na izbor in poznejšem usposabljanju s ciljem, da postanejo pripadniki naše enote. Hkrati pa jim pove-
mo, da pot ne bo lahka in da bo odvisna samo od njih ter njihovega pristopa do priprav in izvedbe. Večino zadev lahko bodočim pripadnikom pojasnimo na podlagi svojih izkušenj, saj smo morali

vsi pripadniki ESD opraviti enake postopke.

DEL ENOTE SE JE PRED KRATKIM PRESELIL S ŠKRILJA V VOJAŠNICO PETRA PETRIČA V KRANJ. KAJ JE BIL GLAVNI RAZLOG ZA SELITEV IN KAKO JE POTEKALA?

Sedež enote in naš dom je in bo ostal Vojaški objekt Škrilj-Zdihovo. Drži pa, da nam je lani uspelo vzpostaviti pogoje za oblikovanje dopolnilne lokacije v Vojašnici Petra Petriča v Kranju, kjer smo se letos tudi nastanili. Pri naši odločitvi o oblikovanju dodatne lokacije so nas vodili predvsem delovni procesi poveljstva, večja operativnost enote v sistemu hitrega odzivanja in ne nazadnje bližina vojašnice za večino pripadnikov naše enote. Del enote, ki je na dopolnilni lokaciji ESD v Kranju, je bil izbran zaradi večje odzivnosti pri operativnem delovanju enote in lažjega koordiniranja poveljstva enote z nadrejenim poveljstvom. Ob tem bi se rad zahvalil Logistični brigadi SV, ki nas je odločilno podprla pri našem trudu. Zadovoljni smo tudi, da sta vodstvu Poveljstva sil SV in Generalštaba SV razumeli in podprli naš poziv in prizadevanja, da se oblikuje ta dopolnilna lokacija bližje središču Slovenije.

KAKŠNA BO OD ZDAJ VLOGA VOJAŠKEGA OBJEKTA NA ŠKRILJU, KJER IMATE VSO USTREZNO VADBENO INFRASTRUKTURO?

Trenutno v objektu Škrilj-

-Zdihovo urejamo namestitvene pogoje v izpraznjenih prostorih in preostalo infrastrukturo prilagajamo novi vlogi vadbene centra za specialno delovanje. V našem centru bomo tudi v prihodnosti izvajali postopke izbora in osnovnega usposabljanja za pripadnike specialnih sil. Prav tako bomo vadbeni center v Škrilju uporabljali za večino strelskih in kolektivnih usposabljanj ter seveda vse dogodke, ki jih izvajamo v okviru dvoali večstranskih povezovanj.

KATERE PA BODO LETOŠNJE NALOGE?

Letos je naša najpomembnejša naloga izvedba mednarodne vojaške vaje v tujini, ki predstavlja nov gradnik pri razvoju enote in vzpostavitvi cilja zmogljivosti Kopenskega odreda za specialno delovanje. V drugi polovici leta se bomo osredotočili na kakovostno predajo mednarodnih operacij in misij ter izvedbo izbora in osnovnega usposabljanja za pripadnike Enote za specialno delovanje. Prvič bomo izvedli celoten program Šole za podčastnike v sklopu Centra vojaških šol. V enoti smo vzpostavili nov koncept usposabljanja in izobraževanja bodočih pripadnikov, ki ga imenujem Od vojaka SV do podčastnika specialnih sil. Vstop pripadnika SV v Enoto za specialno delovanje se bo po novem konceptu začel z izborom in osnovnim vojaškim usposabljanjem za pripadnike specialnih sil. Po končanem usposabljanju bo pripadnik takoj nadaljeval izobraževanje v podčastniški šoli, ki jo v okviru Centra vojaških šol za naše pripadnike izvajamo v ESD.

Skladno z novim konceptom bo tako lahko vojak ob prijavi in uspešno končanem izboru oziroma selekcijskem postopku nadaljeval svoji usposabljanje in izobraževanje v Enoti za specialno delovanje vse do podčastnika posebnih enot. S tem konceptom in spremembo delovnih mest v bojnih skupinah v podčastniška delovna mesta se v specialni enoti SV približujemo začetnemu želenemu stanju, ko je bil ESD oblikovan v današnji podobi. Poleg navedenega pa bomo letos namenili veliko pozornosti tudi uvajanju nove oborožitve in opreme v operativno uporabo. Dela nam gotovo ne bo zmanjkalo.

SLOVENSKA VOJSKA LETOS NA 11 VEČJIH VAJAH

BESEDILO Marko Pišlar

FOTO Bruno Toič

P

redstavniki SV so 4. marca na strelišču Bač predstavili letošnje največje načrtovane mednarodne vojaške vaje in usposabljanja, na katerih bo sodelovala Slovenska vojska. Največja vojaška vaja v Sloveniji bo Jadranski udar, ki bo tudi letošnja osrednja

vaja SV. Slovenska vojska bo letos skupaj z zavezniškimi in partnerskimi vojskami sodelovala na 17 vajah v Sloveniji in 27 vajah v tujini, njeni pripadniki pa bodo opravili tudi 43 usposabljanj v Sloveniji in 33 v tujini.

ŠTEVILO VAJ PRILAGODILI RAZMERAM IN NALOGAM SV

Za opravljanje vseh glavnih nalog Slovenske vojske so nujni usposabljanja in vaje. Na Poveljstvu sil SV v sodelovanju z Generalštabom SV vsako leto zato načrtujejo številne vojaške vaje in usposabljanja, ki jih odobri Vlada RS. Za letos so v Slovenski vojski načrtovani vaje in usposabljanja tako v Sloveniji kot tujini, pri čemer je število vadbenih aktivnosti prilagojeno trenutnim razmeram ter nalogam Slovenske vojske. Letos bo Slovenska vojska sodelovala kar na 11 večjih vajah in usposabljanjih v Sloveniji ter tujini.

POUDAREK NA ZDRUŽENEM BOJEVANJU

Vodilo vseh letošnjih vadbenih aktivnosti bo združeno bojevanje. Večino bojnih streljanj z orožji večjih kalibrov bodo pripravniki SV izvedli na streliščih v tujini. Slovenska vojska je že izvedla vajo Lipicanec VI, ki je od 17. januarja do 7. februarja vključevala skupna usposabljanja logističnih enot slovenske in ameriške vojske, ter usposabljanje z bojnim streljanjem pehotnih vodov na vaji Rock Kleščman, ki je potekala od 24. februarja do 6. marca na območju osrednjega vadišča SV. Do konca leta pa bo sode-

lovala še na veliko vadbenih aktivnostih v Sloveniji in tujini. Od 20. do 24. aprila bo na hrvaškem vadišču v Slunju potekala vaja Pripravljenost (Spremnost), v okviru katere bo izvedeno usposabljanje minometnih vodov z bojnimi streljanji v sestavi višje mednarodne enote, to je bataljonske bojne skupine. Cilj vaje, na kateri bo poleg 1000 pripadnikov hrvaške vojske sodelovalo tudi približno 70 slovenskih vojakov, bo dvig usposobljenosti in povezljivosti ter sposobnosti združenega bojevanja rodov v okviru priprav na delovanje Slovenske vojske v mednarodni operaciji in na misiji Okrepljene prednje prisotnosti (eFP) v Latviji.

JADRANSKI UDAR BO OSREDNJA VAJA SV

Največ vadbenih aktivnosti bo maja in junija. Od 28. maja do 7. junija bo na ozemlju celotne Slovenije potekala osrednja vaja Slovenske vojske, in sicer Jadranski udar 2020. Letošnja vaja bo poleg usposabljanj kontrolorjev združenih ognjev in posadk letal ter helikopterjev in enot za ognjeno podporo v cilju usmerjenega bojnega delovanja na cilje na zemlji vključevala tudi delovanje vojaške

zdravstvene enote na ravni Role 2 ter enot za jedrsko, radiološko, kemično in biološko obrambo. Na vaji bo sodelovalo približno 700 pripadnikov SV in približno 600 pripadnikov iz do 20 zavezniških in partnerskih držav. Na hrvaškem vadišču Slunj bo ponovno potekala vadbena aktivnost, v okviru katere bo od 20. do 28. maja izvedeno usposabljanje tankovske voda ob podpori motorizirane čete ter ognjeni, zračni in protioklepni podpora z bojnim streljanjem. Cilj vaje, na kateri bo sodelovalo približno 200 pripadnikov SV, bo urjenje sil SV v združenem bojevanju. Slovenija bo od 20. do 28. maja gostiteljica mednarodne pomorske vaje Jadransko-jonske pobude ADRION. Vaja, na kateri bo sodelovalo približno 200 pripadnikov SV in 400 pripadnikov tujih oboroženih sil, bo namenjena urjenju mornariških poveljstev ter enot v razvoju poveztivosti z namenom povečanja pomorske varnosti na območju Jadranskega in Jonskega morja. Od 1. do 28. septembra pa bo v ameriških vadiščih Hohenfels in Grafenwoehr v Nemčiji potekala mednarodna vaja Combined Resolve XIV. Namen vaje, na kateri bo sodelovalo približno 500 pripadnikov SV in 5000 pripadnikov tujih oboroženih

VADBENE AKTIVNOSTI SV LETA 2020

17
vaj v Sloveniji

27
vaj v tujini

43
usposabljanj
v Sloveniji

33
usposabljanj
v tujini

sil, bo urjenje bataljonske bojne skupine z zračno podporo sil SV z dodanimi motoriziranimi četami vojske Republike Severne Makedonije in Republike Črne gore v operativnem premiku in izvajanju bojnega delovanja.

Z VAJO GOREČA ZARJA BODO PREVERILI KONČNE OPERATIVNE ZMOGLJIVOSTI PSSV

Od 14. do 25. septembra bo v gorskem svetu Slovenije potekala mednarodna vaja Triglavsko zvezda. Na vaji se bodo pripadniki SV in zavezniških enot urili v taktičnih postopkih na četni ravni s podporo vertikalnega manevra v visokogorju. Od 28. avgusta do 11. septembra bo v Sloveniji, Nemčiji in Avstriji potekala tudi vaja Hitri orel (Schneller Adler), katere cilj bo urjenje specialnih, zračnotransportnih ter logističnih enot v evakuaciji civilistov ob krizi. Na vaji bo sodelovalo približno 100 pripadnikov SV in 300 pripadnikov iz tujih oboroženih sil. Od 5. do 16. oktobra bo na območju vadišča makedonske vojske na Krivolaku izvedena vaja Izziv (Challenge). Na vaji bo sodelovalo približno 100 pripadnikov SV, ki bodo vključeni v aktivnosti urjenja enot zračne obrambe in letalstva z bojnim streljanjem na cilje v zračnem prostoru in na zemlji. Približno 250 pripadnikov SV se bo od 5. do 16. oktobra na kombinirani računalniško podprti poveljniško-štabni vaji Goreča zarja urilo z namenom preverjanja Poveljstva sil SV pri doseganju končnih operativnih zmogljivosti v procesu odločanja na operativni ravni skladno s standardi zavezništva. Zadnja večja vadbena aktivnost Slovenske vojske leta 2020 bo vaja Jadranski lev (Adriatic Lion), ki bo potekala od 20. novembra do 10. decembra na območju osrednjega vadišča SV in na kateri se bo v okviru taktičnih vaj z bojnim streljanjem urilo 200 pripadnikov SV in 300 pripadnikov tujih oboroženih sil. Namen vaje bo usposabljanje motorizirane čete za sodelovanje v bojni skupini EU leta 2021. Kot je ob koncu predstavitve vaj poudaril brigadir Mikuž, bodo z letošnjimi mednarodnimi vadbenimi aktivnostmi v Slovenski vojski povečali stopnjo poveztivosti, okrepili odvrčalno držo in zagotovili izpolnjevanje obveznosti v okviru regionalnih dogovorov ter dvignili stopnjo pripravljenosti Slovenske vojske.

POSODOBITEV SLOVENSKE VOJSKE SE NADALJUJE

BESEDILO Marko Pišlar
FOTO Bruno Toič

Slovenska vojska je vključena v številne naloge doma in v tujini. Da bi jih uspešno opravila in pri tem zagotovila čim večjo zaščito svojih pripadnikov, se posodablja z novo opremo. Lani so za to namenili nekoliko več sredstev, in sicer več kot 30 milijonov evrov, posodabljanje pa bodo nadaljevali tudi v letih 2020 in 2021. Najpomembnejše lanske dosežke in nekatere glavne projekte posodobitve Slovenske vojske v prihodnjem obdobju je na tiskovni konferenci ob predstavitvi letošnjih vaj Slovenske vojske predstavil načelnik Sektorja za razvoj zmogljivosti GŠSV polkovnik Leon Holc.

Polkovnik Holc je v uvodu poudaril, da najpomembnejši dosežek posodobitve ni samo oprema, ki je bila uvedena v operativno uporabo v Slovenski vojski, temveč tudi priprava dokumentov v podporo vzpostavitve zmogljivosti v prihodnjem obdobju. Izpostavil je, da je bil najpomembnejši izmed teh dokumentov taktična študija Srednja bataljonska bojna skupina, na podlagi katere so bili oblikovani investicijski dokumenti za nakup sredstev za razvoj zmogljivosti na različnih področjih delovanja SV. Taktična študija je po njegovi oceni podlaga za nadaljnjo posodobitev in razvoj Slovenske vojske ter identifikacijo najpomembnejših sredstev, ki jih bo kupila Slovenska vojska v prihodnjem obdobju glede na višino razpoložljivih finančnih virov.

POSODOBITEV OBSEGALA ŠTIRI PODROČJA

Posodobitev Slovenske vojske je lani obsegala štiri večja področja. V prvo spadajo bojna vozila, oborožitev in oprema vojaka. Z nakupom te nove opreme sta bili povečani zmogljivost transporta in zmogljivost za bojno delovanje ponoči ter ob slabši vidljivosti, prav tako za delovanje v mednarodnih operacijah in na misijah kot tudi za podporo Policiji pri varovanju državne meje, zlasti opazovalne naprave. Drugo področje je obsegalo sisteme in opremo za izvajanje usposabljanj ter strelskega urjenja. S to opremo so vzpostavili enoten sistem izvajanja bojnih streljanj na vseh streliščih Slovenske vojske in s tem usposabljanj posameznikov ter enot in dosega-

**Novi sistem Carl Gustaf bodo
v Slovenski vojski uvajali v
operativno uporabo.**

**Pomembna pridobitev opreme
za usposabljanje je tudi sistem
robotskih tarč.**

nje strelske izurjenosti pripadnikov SV. Tretje področje je obsegalo nakup opreme za delovanje inženirskih enot. Z novo opremo so vzpostavili zmogljivosti inženirske podpore bojnim delovanjem enot SV in v okviru sistema zaščite in reševanja. Četrto področje se je nanašalo na logistiko, premike, transport in vzdrževanje. S to opremo so vzpostavili sistem za vzdrževanje letališke infrastrukture za delovanje letališča v Cerkljah ob Krki. Prav tako so z nakupom novih terenskih vozil, vozil za prevoz hrane in avtobusov zamenjali zastarelo opremo. Tako so omogočili stalnost zagotavljanja premikov in prevozov v Slovenski vojski.

NAJPOMEMBNEJŠI DOSEŽKI LETA 2019

Leta 2019 je Slovenska vojska v operativno uporabo uvedla nekaj nove opreme. Kolesno oklepno vozilo NUS 6x6 na platformi MRAP CAT II JERRV 6x6 ING so v Slovenski vojski nadgradili za potrebe delovanja Voda za uničevanje neeksplodiranih ubojnih sredstev. Prav tako sta bila uvedena sistem za odkrivanje oseb, predmetov in plovil pod vodno gladino ter tehnološka oprema za strelišče Bač. Končan je bil tudi projekt nabave težke gradbene mehanizacije za izvajanje inženirske podpore enotam SV. V uporabo so bili uvedeni avtoinjektorji proti živčnim bojnim strupom, prenosni sistemi osebne dozimetrije, brezpilotni le-

talni sistemi razreda mini, letališka materialno-tehnična sredstva in oprema za vzdrževanje letaliških površin ter vlečno vozilo za letalo Falcon 2000 EX. Leta 2019 sta bila najpomembnejša nakupa treh vozil LKOV 4x4 HMMWV in 98 novih terenskih vozil Toyota v različnih izvedenakah. Prav tako je Slovenska vojska kupila štiri avtobuse, en mini bager, štiri kose opreme za vzdrževanje letaliških površin, kot sta snežni plug in čelni mulčer, ter tri traktorje za urejanje vojašnic. Dobavljeni so bili tudi vozila za prevoz hrane, optični merki, laserski označevalci cilja, laserski daljinometri, opazovalne postaje in manipulacijsko vozilo. Pomembne pridobitve opreme za usposabljanje so bili kontejnersko naselje za usposabljanje bojevanja v urbanem okolju, sistem robotskih tarč, nadgradnja tarčnih sistemov na strelišču Bloška Polica z radijsko vodenimi tarčami in nadzornim računalnikom

s programsko opremo. Kupljene so bile tudi vremenske postaje za pet strelišč, nadgrajen je bil sistem za simulacijo taktičnega delovanja, kupljene nove videokamere za strelsko borbeno hišo na strelišču na Škrilju ter trenajažer za ročno protioklepno orožje Carl Gustaf. Prav tako je bila dobavljena oprema, ki jo pripadniki SV uporabljajo pri izvajanju nalog nadzora množic in nemirov.

PROJEKTI POSODOBITVE ZA LETI 2020 IN 2021

Načelnik Sektorja za razvoj zmogljivosti Generalštaba Slovenske vojske polkovnik Holc je povedal, da bo najpomembnejši projekt tega in prihodnjega leta uvajanje nekatere opreme v operativno uporabo v SV, kot je ročno protioklepno orožje Carl Gustaf, prav tako bodo tehnološko prenovili strelišča in sisteme robotskih tarč. Projekti posodobitve Slovenske vojske za leti 2020 in 2021 pa bodo vključevali še dobavo novih bojnih kolesnih vozil LKOV 4x4, optoelektronske opreme za opazovanje in delovanje, opreme vojačka za nošenje in bivanje na terenu, opreme za elektronsko izvidovanje in elektronsko bojevanje, opreme specialnih sil ter taktičnih tovornih vozil in dokup ter zamenjavo zastarele vojaške opreme, ki se ji izteka življenjska doba.

USPOSABLJANJE VODOV NA VAJI ROCK KLEŠČMAN

BESEDILO Jerneja Grmadnik
FOTO Bruno Toič

D

ruga izmed večjih mednarodnih vojaških vaj Slovenske vojske leta 2020 Rock Kleščman je potekala

na območju osrednjega vadišča Slovenske vojske na Počku med 24. februarjem in 6. marcem. Na njej se je usposabljal 500 pripadnikov ameriških oboroženih sil in več kot 200 pripadnikov Slovenske vojske. Na vaji so se vodi pehotnih in motoriziranih bataljонов urili v bojnih postopkih s poudarkom na ofenzivnem delovanju. Vrhunec usposabljanja so bile taktične vaje z bojnim streljanjem. Nosilec vaje je bil 74. pehotni polk 72. brigade SV, ki s takimi vajami vzdržuje tudi pripravljenost bataljonske bojne skupine SV.

NA USPOSABLJANJU VEČ KOT 700 PRIPADNIKOV AMERIŠKE IN SLOVENSKE VOJSKE

Skupno usposabljanje pripadnikov 173. zračnodesantne brigade Kopenske vojske ZDA in 74. pehotnega polka je temeljilo na izvajanju taktičnih vaj na ravni vodov. Usposabljanje vodov ob letalski podpori in podpori izvidniških enot ter

Vaja z manevrskim strelivom je bila priprava na
❑ taktično vajo z bojnim streljanjem.

minometnega ognja je potekalo v več fazah, v zadnji so pripadniki voda izvedli taktično vajo z bojnim streljanjem. Na takih mednarodnih vojaških vajah pripadniki SV pridobivajo novo znanje in dragocene izkušnje ter krepijo skupno delovanje z zavezniki. Glavni vadbenci na vaji Rock Kleščman so bili poleg devetih vodov drugega bataljona 503. regimenta 173. zračnodesantne brigade ameriških oboroženih sil še izvidniški oddelek 74. pehotnega polka, izvidniški oddelek 20. pehotnega polka ter dva motorizirana voda 74. pehotnega polka. Nosilec vaje, na kateri je bilo udeleženih več kot 700 pripadnikov obeh oboroženih sil, je bil 74. pehotni polk, podpirale pa so ga še druge enote SV, in sicer 15. polk vojaškega letalstva, Logistična brigada, 430. mornariški divizion, Center za združeno

**Premik so podpirali
tudi ostrostrelci.
(Foto: Luka Mitrović)**

usposabljanje in druge enote iz sestave 72. brigade.

PRIPRAVE NA TAKTIČNO VAJO Z BOJNIM STRELJANJEM

Na Počku smo dan pred koncem vaje spremljali pripadnike 74. pehotnega polka, ki so se usposabljali skupaj s skupino inženircev ameriške vojske pri ofenzivnem delovanju. Pri obhodnem manevru je vod prečkal žično-minske ovire, napadel bunker in zavzel dve zgradbi. Ognjeno podporo so ob tem zagotavljali ostrostrelci, mitraljezci in minometniki z minometi 60 mm. Vaja z manevrskim strelivom je bila priprava na taktično vajo z bojnim streljanjem, ki je sledila popoldne in prihodnji dan. Poveljnik 74. pehotnega polka in vodja vaje podpol-

kovnik Jure Krejač je pojasnil, da večji del vaje obsega urjenje taktičnih postopkov na ravni vodov, pri čemer gre za dva sklopa. Prvi sklop je namenjen taktičnemu usposabljanju na taktičnih stezah, drugi pa je povezan s taktično vajo z bojnim streljanjem kot vrhuncem usposabljanja. Sodelovanje z Američani je potekalo na različne načine, predvsem z medsebojno podporo, vendar je bilo po njegovih besedah težišče vaje vseeno usmerjeno v urjenje vodov Slovenske vojske: »Danes nam pri premagovanju minskoeksplozivnih ovir pomagajo ameriški inženirci, ognjeno podporo pa

Ognjeno podporo so zagotavljali z lahkim protiklepnim orožjem.

med celotno vajo zagotavljajo njihovi minometniki z minometi 81 in 120 mm. Naši izvidniki in ostrostrelci so bili te dni usposabljanja tudi priključeni ameriškim vodom. Za konec pa je predvideno bojno streljanje, zato vsaka vojska pripravlja predvsem svoje vode.« Po besedah poveljnika Krejača je bilo sodelovanje obeh vojsk odlično: »Dolgo se že poznamo, vendar je vsaka izkušnja priložnost za učenje. Predvsem je pomembno, da spoznavamo načine dela drug drugega in tako krepimo poveztljivost. Upam, da se bo tako dobro sodelovanje nadaljevalo tudi v prihodnosti.«

Pripadniki zavezniških vojsk so spoznavali načine dela
in krepili povezljivost. ▼

Vod je zavzel območje in izvedel naskok na objekt. ▼

OGNJENA PODPORA TUDI IZ ZRAKA

O urjenju pripadnikov 74. pehotnega polka na dan našega obiska je podpolkovnik Krejač pojasnil, da gre za vajo z manevrskim strelivom, ki je priprava na taktično vajo z bojnim streljanjem na ravni vodov. Ob tem je razložil, da je moral pehotni vod zavzeti območje in določen cilj ter vzpostaviti pogoje za nadaljevanje taktične situacije drugih enot. Manever so podpirali ostrostrelci in mitraljezci ter posadke SKOV 8x8 Svarun, ognjeno podporo pa so dajali minometniki z minometi 60 mm. Za og-

njeno podporo iz zraka so bili predvideni tudi naleti letala Pilatus PC 9. Eden izmed pripadnikov Kleščmanov je tudi vojak Aleš Jelen, ki je v Slovenski vojski zaposlen že 14 let. Je član posadke SKOV 8x8 Svarun, ki je izvajala ognjeno podporo za pehotni vod. »Imam že veliko izkušenj s podobnih vaj. Danes smo se pripravljali na taktične vaje z bojnim streljanjem, morali smo postaviti polo-

žaje in pehoto podpirati pri manevru. Posadka je zelo uigrana in vsak ve, kaj mora narediti. Med streljanjem z ostrim strelivom pa je treba biti še pozornejši na to, da ne bi kdo stopil pred cev in da ni zastojev,« je razložil vojak Jelen. Poveljnik 74. pehotnega polka in vodja vaje je ob koncu povedal, da je s potekom aktivnosti zadovoljen ter da vaja poteka skladno z načrti, ki jih prilagajajo glede na zahteve in omejitve. Poudaril je še, da so take vaje pomembne tudi za vzdrževanje pripravljenosti bataljonske bojne skupine SV, katere nosilec je prav 74. pehotni polk.

POGODBENI REZERVISTI NA USPOSABLJANJU

BESEDILLO Marko Pišlar

FOTO Bruno Toič

0

d 5. do 13. marca je v Vojašnici Franca Rozmana Staneta v Celju in na okoliških vadiščih ter strelji-

ščih potekalo enotedensko redno letno usposabljanje pripadnikov pogodbene rezervne sestave 72. brigade SV. Približno 100 pogodbenih rezervistov je v sedmih dneh usposabljanja obnovilo znanje iz temeljnih vojaških veščin in veščin ravnanja z orožjem ter izvedlo streljanja z avtomatsko puško F 2000 S. Pogodbene rezerviste smo med usposabljanjem obiskali na strelišču Pečovnik in na vadišču Ljubečna.

OBNOVILI SO TEMELJNO VOJAŠKO ZNANJE IN IZVEDLI STRELJANJE

V Slovenski vojski potekajo mobilizacijska in redna usposabljanja pripadnikov pogodbene rezervne sestave v spomladanskem terminu praviloma enkrat na leto. Tako Slovenska vojska izpolnjuje letne obveznosti in uri pripadnike pogodbene rezervne sestave za izvajanje nalog med opravljanjem vojaške službe v miru ter popolnjuje svoje vrste zaradi kadrovskega pomanjkanja. Stotnik Rok

Pogodbeni rezervisti so prvič streljali s puško F 2000 S.

Kovše, poveljnik 4. čete 20. pehotnega polka 72. brigade in vodja delovne skupine za usposabljanje pogodbene rezervne sestave 72. brigade, je pojasnil, da usposabljanje obsega obnovitev znanja iz individualnih vojaških veščin, postopkov preživetja na bojišču, veščin ravnanja z orožjem in nekaterih splošnih vojaških vsebin ter izvedbo streljanj. Stotnik Kovše je še dodal, da so se na vpoklic na usposabljanje odzvali 104 pripadniki pogodbene rezerve, pri čemer jih je zaradi zdravstvenih razlogov nekaj predčasno zapustilo aktivnosti. Pogodbeni rezervisti 72. brigade večino prihajajo iz celjskega 20. pehotnega polka, med

njimi pa so tudi pripadniki iz rodovskega bataljona 72. brigade in 74. pehotnega polka iz Maribora. Stotnik Kovše je povedal, da je novost letošnjega usposabljanja ta, da pogodbeni rezervisti izvajajo vsa usposabljanja z avtomatsko puško F 2000 S, prav tako so z njo prvič streljali. Pogodbeni rezervisti 72. brigade naj bi letos opravljali vojaško službo v miru julija, avgusta, septembra in oktobra. Na podlagi ukaza se morajo odzvati na opravljanje vojaške službe v miru za najmanj en mesec, lahko pa glede na njihova status in dogovor z delodajalcem to obdobje podaljšajo največ do sedem mesecev, kar nekateri tudi naredijo. Pripadniki rezervne sestave bodo med vojaško službo v miru opravljali enake naloge kot pripadniki stalne sestave SV. Poleg varovanja vojaških objektov in opravljanja nalog prijavno-nadzorne službe bodo zagotavljali tudi nekatere podporne naloge ter pomagali Policiji pri nadzoru in varovanju državne meje.

PRVIČ UPORABLJALI AVTOMATSKO PUŠKO F 2000 S

Rezerviste so med usposabljanjem razdelili v tri učne vode, ki jim je poveljeval poveljniški kader iz pogodbene rezervne sestave. V strokovno pomoč so jim bili

tudi inštruktorji iz različnih enot 72. brigade. Inštruktor višji vodnik Uroš Erjavec iz rodovskega bataljona 72. brigade nam je predstavil aktivnosti na strelišču Pečovnik, na katerem so rezervisti prvič streljali z avtomatsko puško F 2000 S. Pred izvedbo streljanja so izvedli temeljno usposabljanje iz veščin ravnanja s tem orožjem, kar so pozneje preizkusili med streljanjem na 100 metrov oddaljene tarče. Pri tem so streljali z različnih strelskih položajev. Višji vodnik Erjavec je poudaril, da usposabljanje za novo vrsto orožja za večino ni bilo težavno, saj že imajo predznanje iz veščin ravnanja s staro avtomatsko puško M70 AB2. Višji vodnik Erjavec je povedal, da so rezervisti med vpoklici na usposabljanja visoko motivirani, saj so se za pogodbeno rezervo odločili prostovoljno, prav tako so poslušljivi in novo znanje sprejemajo z velikim zanimanjem. Kot je še dopolnil, jim dodatno motivacijo predstavlja nova oprema, s katero so postali skoraj primerljivi s pripadniki stalne sestave SV. Delo s pogodbenimi rezervisti je tudi inštruktorjem iz stalne sestave SV v veliko zadovoljstvo. S strelišča Pečovnik smo nato odšli na vadišče Ljubečna, kjer so pripadniki pogodbene rezerve izvajali terenske aktivnosti na več delovnih točkah. Poleg usposablja-

Pregled vozila ob vstopu na vojaško varovano območje ▼

Obnovili so tudi znanje iz maskiranja. ▼

nja iz opazovanja območja in poročanja so izvajali postopke pri pregledu vozila v taktični situaciji. Prav tako so se naučili tehnik maskiranja sebe in opreme, izvajali so taktične postopke premikanja na bojišču in zavzemanja položaja ter se seznanili s stražarsko dolžnostjo.

OPRAVLJANJE VOJAŠKE SLUŽBE V MIRU JE VELIK IZZIV

Tokratnega usposabljanja se je udeležilo približno 100 pogodbenih rezervistov 72. brigade, med njimi je bila tudi ena pripadnica. Poročnik Marko Prša je pogodbeni rezervist od leta 2017. Kot rezervni častnik SV je bil tokrat prvič vpoklican na usposabljanje, na katerem je opravljal dolžnost poveljnika voda. Pojasnil je, da mu pri poveljevanju veliko pomagata inštruktorja iz stalne sestave SV. Z delom in razmerami na usposabljanju je zadovoljen, prav tako z motiviranostjo podrejenih, ki spoštujejo strogo vojaško disciplino. Kot inženir gradbeništva je zaposlen v domačem podjetju.

Pogodbene obveznosti s Slovensko vojsko usklajuje brez zapletov, saj ga tam pravočasno obveščajo o terminskih načrtih izvedbe usposabljanj in opravljanja vojaške službe v miru. Dodal je, da se bo z veseljem za mesec dni udeležil opravljanja vojaške službe v miru. Vojak

Urili so se v
taktiki premikanja
po bojišču. ✓

Dušan Prašnički pa je pripadnik pogodbene rezerve SV že skoraj 15 let. Povedal je, da mu je tokratno usposabljanje zelo zanimivo, zlasti zato, ker so zadovolžili novo avtomatsko puško. Že več kot 20 let dela pri Slovenskih železnicah. Z delodajalcem za zdaj nima težav, saj razume njegove obveznosti do Slovenske vojske. Takšna usposabljanja mu pomenijo veliko, saj na njih pridobiva življenjsko koristno znanje ter spoznava nove pripadnike. Na opravljanje vojaške službe v miru še ni bil vpoklican, bi bil pa to zanj nov izziv. Vojakinja Tjaša Oder je pripadnica pogodbene rezerve od leta 2016. Poudarila je, da se med usposabljanji, na katerih je letos že tretjič, vedno nauči nekaj novega in obnovi znanje, ki ga že ima. Z drugimi vojaki se dobro razume. Kot zdravstvena delavka je zaposlena v podjetju Pacient. Z delodajalcem brez težav usklajuje vse obveznosti do Slovenske vojske. Veseli jo, da bo letos morda napotena na opravljanje vojaške službe v miru, saj bo pridobljeno znanje lahko uporabila tudi v praksi.

OBJAVE MINISTRSTVA ZA OBRAMBO

ŠT. 338
MAREC 2020

5768.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) ter 1. odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) izdajam

ODREDBO

O PODELITVI PRIZNANJ MINISTRSTVA ZA OBRAMBO

MEDALJO ZA MEDNARODNO SO- DELOVANJE III. STOPNJE

prejme:
stotnik NICCOLO MORTANI, 1984

Številka: 094-1/2019-50
Datum: 17. 12. 2019

**Karl ERJAVEC
MINISTER**

5769.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) ter 1. odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) izdajam

ODREDBO

O PODELITVI PRIZNANJ MINISTRSTVA ZA OBRAMBO

MEDALJO ZA MEDNARODNO SO- DELOVANJE III. STOPNJE

prejme:
polkovnik REGINALDO
PONTIROLLI, 1969, Brazi-
lija

Številka: 094-2/2020-1
Datum: 10. 1. 2020

**Karl ERJAVEC
MINISTER**

5770.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) ter 1. odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) izdajam

ODREDBO

O PODELITVI PRIZNANJ MINISTRSTVA ZA OBRAMBO

MEDALJO ZA MEDNARODNO SO- DELOVANJE II. STOPNJE

prejme:
major ARTURO BLESA SO-
LANO, 1978, Španija

Številka: 094-2/2020-5
Datum: 7. 2. 2020

**Karl ERJAVEC
MINISTER**

5771.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) ter 1. odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11,

86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) izdajam

ODREDBO

O PODELITVI PRIZNANJ MINISTRSTVA ZA OBRAMBO

MEDALJO ZA MEDNARODNO SO- DELOVANJE II. STOPNJE

prejme:
major FILIPPO BUQUICCHIO, 1984, Ita-
lija

Številka: 094-2/2020-6
Datum: 7. 2. 2020

**Karl ERJAVEC
MINISTER**

5772.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) ter 1. odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) izdajam

ODREDBO

O PODELITVI PRIZNANJ MINISTRSTVA ZA OBRAMBO

I. MEDALJO ZA MEDNARODNO SODELOVANJE II. STOPNJE

prejme:
podpolkovnik ALESSANDRO CICELLINI,
1977, Italija

II. MEDALJO ZA MEDNARODNO SODELOVANJE IV. STOPNJE

prejme:
višji štabni praporščak MICHEL DE SAN-
TIS, 1964, Italija

Številka: 094-2/2020-7
Datum: 7. 2. 2020

**Karl ERJAVEC
MINISTER**

5773.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) ter 1. odstavka 80.

člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) izdajam

ODREDBO

O PODELITVI PRIZNANJ MINISTRSTVA ZA OBRAMBO

MEDALJO ZA MEDNARODNO SO-DELOVANJE II. STOPNJE

prejme:

polkovnik ERIC LAFOREST, 1974, Kanada

Številka: 094-2/2020-8

Datum: 14. 2. 2020

**Karl ERJAVEC
MINISTER**

5774.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) ter 1. odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) izdajam

ODREDBO

O PODELITVI PRIZNANJ MINISTRSTVA ZA OBRAMBO

MEDALJO ZA MEDNARODNO SO-DELOVANJE I. STOPNJE

prejme:

generalmajor MICHAEL A. LOH, 1962, Združene države Amerike

Številka: 094-2/2020-11

Datum: 2. 3. 2020

**Karl ERJAVEC
MINISTER**

5775.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) ter 1. odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) izdajam

ODREDBO

O PODELITVI PRIZNANJ MINISTRSTVA ZA OBRAMBO

MEDALJO ZA MEDNARODNO SO-DELOVANJE I. STOPNJE

prejme:

brigadni general DIEGO FILIPPO FULCO, 1969, Italija

Številka: 094-2/2020-13

Datum: 12. 3. 2020

**Karl ERJAVEC
MINISTER**

5776.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) ter 1. odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) izdajam

ODREDBO

O PODELITVI PRIZNANJ MINISTRSTVA ZA OBRAMBO

MEDALJO ZA MEDNARODNO SO-DELOVANJE III. STOPNJE

prejme:

polkovnik LADISLAV PÁSZTOR, 1970, Slovaška

Številka: 094-2/2020-15

Datum: 12. 3. 2020

**Karl ERJAVEC
MINISTER**

5777.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), dru-

gega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza o priznanjih načelnika GŠSV (št. 094-5/2013-260, z dne 17. 1. 2014) izdajam

UKAZ

O PODELITVI PRIZNANJ GENERALŠTABA SV

MEDALJO V SLUŽBI MIRU

prejmejo:

Jožef AČKO, 1968
Jure ADAMIČ, 1980
Primož ADAMLJE, 1979
Andrej ALAČ, 1976
Edvard ARNUGA, 1972
Miran BABIČ, 1975
Jaka BABULČ, 1988
Bojan BALAZŽEK, 1975
Rok BALAZŽIC, 1989
Emil BATIČ, 1968
Tomaž BAUMAN, 1990
Dominik BENKO, 1973
Klemen BERAS, 1971
Blaž BERGLEZ, 1987
Dejan BERŽAN, 1978
Tjaša BIRSA, 1976
Simona BIŠKUP, 1981
Boštjan BOGME, 1978
Mauro BREŠČIČ, 1967
Renato BREZNER, 1971
Marko BRUS, 1967
Tea BUČEK, 1984
Davor BUDJA, 1978
Danilo CAR, 1975
Blaž CEFERIN, 1975
Blaž CESAR, 1993
Nina CIZELJ, 1976
Slavko CIZERL, 1964
Miha CVILAK, 1990
Branko ČAČULOVICH, 1966
Luka ČALIČ, 1991
Urban ČRETNIK, 1980
Dušan ČRNKO, 1978
Maksimiljan ČRNKO, 1967
Bernardka DERGANČ, 1964
Boris DEŽMAN, 1975
Sašo DEŽMAN, 1974
Tatjana DISIČ, 1978
Mojca DOLIŠKA, 1978
Anja DOMANJKO, 1992
Damjan DRAGAR, 1979
Milivoj DREVENŠEK, 1964
Dejan EKART, 1982

Aleksander ERJAVEC, 1976
Uroš ERJAVEC, 1984
Roman FAJHTINGER, 1970
Darko FIDERŠEK, 1986
Andrej FIJAČKO, 1975
Beno FOTIVEC, 1984
Dušan FRAJNKOVIC, 1964
Simon FRANGEŽ, 1989
Marko FRIDL, 1979
Alen FUKS, 1995
Rok GAJŠEK, 1987
Dejan GANTAR, 1975
Tomaž GERM, 1986
Matjaž GIDER, 1981
Rene GLUŠIČ, 1987
Blaž GOBEC, 1985
Andrej GODNIČ, 1978
Robert GORŠE, 1966
Primož GRČAR, 1988
Luka GRENKO, 1981
Matej GRUBAR, 1975
Dejan GUMZAR, 1978
Nejc GUMZEJ, 1984
Kristjan GUTMAN, 1985
Boštjan HALEC, 1988
Dejan HALEC, 1990
Jernej HANC, 1982
Drago HARNIK, 1981
Boško HAUPT, 1967
Jan HAZDOVAC, 1988
Jernej HENIGMAN, 1966
Dušan HORVAT, 1976
Damjan HOZJAN, 1985
Aljoša HRIBAR, 1974
Benjamin JAKLIN, 1992
Klavdij JAKOP, 1976
David JORDAN, 1979
Maja JORDAN, 1983
Dušan JURATOVAC, 1967
Tea JURATOVEC, 1981
Miran KAPUN, 1972
Tin KASTELIC, 1989
Damijan KELENC, 1971
Janko KENDA, 1988
Marija KERČMAR, 1976
Kristijan KIKOVIČ, 1967
Lino KIRIČ, 1995
Jernej KLEMENČIČ, 1984
Robert KNEP, 1979
Sašo KOCEN, 1991
Aleš KOCJANČIČ, 1966
Danijel KOCUVAN, 1984
Kristjan KOCUVAN, 1995
Janja KOLAR, 1966
Robert KOLEŽNIK, 1978
Sašo KOMPARE, 1963
Emil KOPATIN, 1974

Dejan KOREN, 1986
Dominik KOREN, 1978
Rajko KOROŠAK, 1988
Iztok KOS, 1983
Sašo KOS, 1977
Boštjan KOSTELEC, 1978
Gregor KOTNIK, 1991
Boštjan KOVAČ, 1974
Gregor KOVAČ MYINT, 1981
Zoran KOVAČIČ, 1986
Kristjan KOVAČIČ, 1974
Danijel KOZAR, 1988
Stanko KOZAR, 1989
Rene KRAJNC, 1989
Rok KRAJNC, 1989
Damijan KRAKER, 1975
Leon KROPIVŠEK, 1983
Kamil KRZNAR, 1981
Marko KUKOVIČ, 1987
Branko KUPČIČ, 1975
Izidor KURENT, 1980
Valerija LAMPREHT, 1978
Zoran LEBEN, 1963
Stanko LENART, 1971
Andraž LIPOVŠEK, 1982
Simon LJUBEC, 1981
Blaž LOGAR, 1987
Robi LUBINIČ, 1989
Bernard LUKENDA, 1973
Aleksander LUKIČ, 1982
Maja LUKMAN, 1990
Mitja LUKOVNJAK, 1991
Aleš LÜLIK, 1992
Danilo MAGDIČ, 1982
Silvo MAHER, 1970
Gregor MAJER, 1991
Srečko MAROVŠEK, 1976
Aleš MEZNARIČ, 1981
Boris MIHELAC, 1964
Gregor MIKLAŠIČ, 1982
Andrej MIKLIČ, 1983
Mitja MORI, 1986
Vito MUHIČ, 1970
Teja MUNDA, 1982
Rok MURKO, 1991
Tilen NEKREP, 1987
Mario NEMEC, 1992
Helena NOTERSBERG, 1979
Kristjan NOVAK, 1980
Erik OCVRK, 1997
Branko OKREŠA, 1989
Franci PAPEŽ, 1969
Miran PAVLINJEK, 1983
Matjaž PEPEVNIK, 1974
Marko PETEK, 1986
Tilen PLATOVŠEK, 1975
Žan PLAVČAK, 1996

Mihael PLEVNIK, 1973
Andrej PLOHL, 1986
Manja PLOHL, 1990
Boris PLOJ, 1965
France PLUT, 1963
Nina POBERŽNIK, 1989
Uroš PODLESNIK, 1973
Peter PODVORNIK, 1976
Tomaž PULKO, 1987
Marijan PUST, 1965
Denis RAČEL, 1994
Miroslav RADIKOVIČ, 1961
Robert RANTAŠA, 1968
Nina RAVNJAK, 1985
Matej REBERNIK, 1986
Milan REBRICA, 1965
Damir RECEK, 1979
Dušan RENAR, 1969
Tomaž REP, 1990
Aleš REPINA, 1980
Matjaž ROBAR ČAVNIČAR, 1978
Vladimir ROGULJA, 1964
Damjan ROPOŠA, 1982
Daša Špela ROPRET, 1971
Milan ROŠKAR, 1986
Damjan ROTAR, 1994
Uroš ROVAN, 1973
Alen ROŽMAN, 1990
Danilo RUS, 1980
Gorazd SAGADIN, 1974
Denis SAMARDŽIČ, 1984
Danijel SAPAČ, 1978
Renato SAVIOZZI, 1974
Domen SENČAR, 1981
Franc SEVER, 1975
Jan SIHERLE, 1995
Bojan SKOK, 1971
Barbara SLAK, 1981
Mihael SLANA, 1991
Jernej SMODIŠ, 1983
Bojan SOČIČ, 1977
Anja SRNEL, 1983
Ferdo STRGAR, 1984
Miha STUPAN, 1977
Katja ŠENK, 1987
Marko ŠEŠKO, 1985
Marjan ŠKEDELJ, 1972
Tadej ŠKRJANEC, 1985
Denis ŠMIGOC, 1986
Janez ŠOBER, 1979
Boštjan ŠPANINGER, 1979
Damijan ŠPELIČ, 1976
David ŠRETL, 1973
Klemen ŠTIBELJ, 1976
Daniel ŠULER, 1971
Marko TAUČER, 1974
Robert TOMŠE, 1973

Rok TOMŠIČ, 1973
 Martina TREPLAK HVAŠTI, 1977
 Mitja TRGLEC, 1984
 Uroš TURKOVIČ, 1979
 Ivan URBANČIČ, 1981
 Andrej UŠTAR, 1978
 Žan VAJDA, 1996
 Sašo VENE, 1990
 Srečko VENE, 1979
 Danijel VERDINEK, 1979
 David VERVEGA, 1975
 Denis VINKO, 1994
 David VIVOD, 1976
 Bojan VOGRINC, 1964
 Darko VOUK, 1968
 Saška VRBNJAK, 1987
 Aleksander VREČAR, 1990
 Karmen VRŠIČ, 1980
 Daniel VRTAČNIK, 1984
 Benjamin VUKALIČ, 1981
 Mark ZAGER, 1987
 Adrijana ZALOŽNIK, 1986
 Tanja Ivana ZAMIDA, 1985
 Alen ZELENJAK, 1978
 Sašo ZELENKO, 1988
 Branko ZEMLJIČ, 1965
 Dejan ŽEMBERIK, 1988
 Alen ŽUPANIČ, 1987

Številka: 094-3/2019-6
 Datum: 15. 4. 2019

Generalmajorka
Alenka ERMENC
NAČELNICA GENERALŠTABA SV

5778.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), drugega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza o priznanjih načelnika GŠSV (št. 094-5/2013-260, z dne 17. 1. 2014) izdajam

UKAZ
O PODELITVI PRIZNANJ
GENERALŠTABA SV

MEDALJO V SLUŽBI MIRU
 prejmejo:
 Mihael ABERŠEK, 1994
 Timi BAČIČ, 1987

Aljoša BELČIČ, 1993
 Marcel BERGLEZ, 1986
 Rok BUKOVEC, 1996
 Dušan DOBAJA, 1966
 Rok ERNECL, 1996
 Simon FILIPIČ, 1979
 Matija GLAŽAR, 1994
 Boris GRADIŠNIK, 1972
 Jožef HORVAT, 1978
 Peter JADRIČ, 1981
 Miha JOST, 1986
 Davor KARDOŠ, 1982
 Klemen KOTNIK, 1977
 Primož KOVAČIČ, 1993
 Mišo KRALJ, 1987
 Danijel KREJAN, 1974
 Gašper KRIŽNIK, 1995
 Tadej KUKOVEC, 1988
 Bojan LUNEŽNIK, 1980
 Aleš MESARIČ, 1982
 Žan OGRAJENŠEK, 1994
 Mitja OGRIZEK, 1984
 Matej PEČNIK, 1982
 Gregor PEKOVŠEK, 1981
 Timotej PETROVIČ, 1995
 Žiga POGOREVC, 1988
 Sergej PUČNIK, 1988
 Hariz RAČIČ, 1987
 Alen ROJC, 1990
 Dejan SIMONIČ, 1989
 Zdenko SUŠNIK, 1966
 Nataša SVETINA, 1975
 Darko ŠUMAH, 1987
 Dejan ŠUSTER, 1974
 Tomaž TOMAŽIČ, 1983
 Ivan UNGER, 1968
 Robert VERŠIČ, 1977
 Matija VIDMAR, 1985
 David VOGRIN, 1989
 Marko VRHOVNIK, 1980
 Sebastijan VRHOVŠEK, 1986
 Dušan ŽUMER, 1979
 Tin ŽURAN, 1989

Številka: 094-3/2019-10
 Datum: 26. 6. 2019

Generalmajorka
Alenka ERMENC
NAČELNICA GENERAL-
ŠTABA SV

5779.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno

besedilo), drugega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza o priznanjih načelnika GŠSV (št. 094-5/2013-260, z dne 17. 1. 2014) izdajam

UKAZ
O PODELITVI PRIZNANJ
GENERALŠTABA SV

MEDALJO V SLUŽBI MIRU
 prejmeta:
 Matjaž CIMPERMAN, 1970
 Matjaž PETRIČ, 1965

Številka: 094-3/2019-11
 Datum: 15. 7. 2019

Generalmajorka
Alenka ERMENC
NAČELNICA GENERALŠTABA SV

5780.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), drugega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza o priznanjih načelnika GŠSV (št. 094-5/2013-260, z dne 17. 1. 2014) izdajam

UKAZ
O PODELITVI PRIZNANJ
GENERALŠTABA SV

MEDALJO V SLUŽBI MIRU
 prejmejo:
 Peter MIHALINEC, 1965
 Davorin OSOJNIK, 1968
 Davorin VOLGEMUT, 1972

Številka: 094-3/2019-12
 Datum: 15. 7. 2019

Generalmajorka
Alenka ERMENC
NAČELNICA GENERALŠTABA SV

5781.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), drugega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza o priznanjih načelnika GŠSV (št. 094-5/2013-260, z dne 17. 1. 2014) izdajam

UKAZ O PODELITVI PRIZNANJ GENERALŠTABA SV

MEDALJO V SLUŽBI MIRU

prejmejo:

Teo HORVAT, 1987
Matjaž Matej KASTELIC, 1966
Robert OŠTIR, 1971
Marko PINTAR, 1972
Jože PLAHUTA, 1966
Andrej SKODIČ, 1972
Miha ŠKRJANEC, 1984
Alojz ZUPANČIČ, 1973

Številka: 094-3/2019-14
Datum: 22. 8. 2019

Generalmajorka
Alenka ERMENC
NAČELNICA GENERALŠTABA SV

5782.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), drugega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza o priznanjih načelnika GŠSV (št. 094-5/2013-260, z dne 17. 1. 2014) izdajam

UKAZ O PODELITVI PRIZNANJ GENERALŠTABA SV

ZLATO PRIZNANJE NAČELNIKA GŠSV

prejme:

Tatjana ŠTER, 1971

Številka: 094-4/2019-41
Datum: 9. 9. 2019

Generalmajorka
Alenka ERMENC
NAČELNICA GENERALŠTABA SV

5783.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), drugega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza o priznanjih načelnika GŠSV (št. 094-5/2013-260, z dne 17. 1. 2014) izdajam

UKAZ O PODELITVI PRIZNANJ GENERALŠTABA SV

MEDALJO V SLUŽBI MIRU

prejme:

Zoran JANKOVIČ, 1962

Številka: 094-3/2019-15
Datum: 17. 9. 2019

Generalmajorka
Alenka ERMENC
NAČELNICA GENERALŠTABA SV

5784.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), drugega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza o priznanjih načelnika GŠSV (št. 094-5/2013-260, z dne 17. 1. 2014) izdajam

UKAZ O PODELITVI PRIZNANJ GENERALŠTABA SV

MEDALJO V SLUŽBI MIRU

prejmejo:

Blaž ADAMIČ, 1996
Tomaž AHEJ, 1972
Edvin AJDAROVIC, 1974
Igor BANIČ, 1971
Borut BAUMAN, 1969
Franjo BAUMAN, 1972
Dražen BEDNJIČKI, 1985
Charles BENEDEJČIČ, 1969
Gregor BIZJAK, 1970
Alen BORKO, 1992
Evgen BRAČKO, 1972
Dušan BRATEC, 1979
Robert BRATUŠA, 1974
Matic BREZOČNIK, 1991
Timotej BRKLJAČIČ, 1994
Matjaž BRUMEN, 1989
Rok BRUNČIČ, 1996
Vesna BUKOVEC, 1976
Boris CVETKO, 1989
Tamara ČEH, 1996
Dejan ČEKE, 1981
Branko ČEŠAREK, 1966
Matjaž DERVARIČ, 1991
Robert DEUTSCHMANN, 1991
Tomaž DIVJAK, 1976
Jure DOMJAN, 1980
Simon DOMJAN, 1979
Danilo DREVENŠEK, 1972
Leon DROLE, 1978
Leon DROZG, 1985
Aljaž DUŠAK, 1982
Aleksander EBERHART, 1970
Tomaž ERHOVNIC, 1955
Aleš FABINA, 1985
Dimitrij FAJT, 1977
Aljaž FERGOLA, 1997
Peter FERJAN, 1968
Nikola FIJAVŽ, 1991
Josip FINK, 1981
Uroš FLAJS, 1981
Marina FLETEN, 1993
Andrej FLUHER, 1984
Tadej FOJTL, 1982
Iztok FRAS, 1978
Darja FRLEŽ, 1967
Simona FUJS, 1979
Smiljan FUJS, 1976
Mihec GAJŠEK, 1985
Milena GALUF, 1981
Andrej GOJKOVIČ, 1982

Vera GOLE, 1978
 Beno GOLOB, 1979
 Maks GOLOB, 1961
 Timi GOLOB, 1991
 Bojan GOMBOŠI, 1985
 Miran GORENC, 1972
 Aleš GORNIK, 1982
 Sebastjan GOSPETI, 1990
 Urban GRADIŠEK, 1986
 Srečko GRADIŠNIK, 1971
 Simona GREGOREC, 1978
 Tatjana GROZNIK, 1977
 Nejc HAVLAS, 1981
 Robert HOLC, 1977
 Damjan HORVAT, 1977
 Elvis HORVAT, 1979
 Izak HORVAT, 1987
 Marjan HORVAT, 1995
 Roman HORVAT, 1986
 Silvija HORVAT, 1991
 Uroš HORVAT, 1989
 Zmago HORVAT, 1965
 Andrej HOZJAN, 1985
 Zdravko HRIBERNIK, 1988
 David IVANUŠA, 1993
 Vlado IZLAKAR, 1978
 Denis JAMNIK, 1989
 David JAVERNIK, 1980
 Sabina JELEN, 1983
 Tomaž JELENKO, 1983
 Damir JEROVŠEK, 1989
 Sebastijan JESENIČNIK, 1981
 Vojko JORDAN, 1978
 Mirko JOVIŠEVIČ, 1966
 Sebastijan JUG, 1980
 Srečko JUREČIČ, 1966
 Marjan JURIČ, 1973
 Domen JURŠE, 1965
 Boštjan JUVAN, 1971
 Rok KALOH, 1989
 Danijel KAVAŠ, 1983
 Danilo KEKEC, 1973
 Miran KIRM, 1981
 Rebeka KLEIN, 1986
 Janez Jan KLEPEC, 1990
 Dušan KOČEVAR, 1971
 Matjaž KODRIČ, 1979
 Klemen KOLAR, 1991
 Blaž KOLENKO, 1993
 Jani KOREN, 1975
 Dejan KORŽE, 1986
 Alen KOSEDNAR, 1993
 Miroslav KOVAČEVIČ, 1971
 Klavdija KOVAČIČ, 1982
 Matej KOVŠE, 1993
 Matjaž KOZAMERNIK, 1972
 Iris KRAČUN, 1986

Ivan KRALJIČ, 1973
 Liljana KRAMBERGER, 1977
 Jure KREJAČ, 1974
 Andrej KRESNIK, 1975
 Monika KREUH, 1987
 Nace KRIVONOG, 1989
 Dejan KROPAR, 1980
 Janez KRVINA, 1963
 Boris KUGLER, 1978
 Patrik KUKEC, 1996
 Nejc KUKOVIČ, 1987
 Matjaž KUNDIŠ, 1989
 Boštjan LACKOVIČ, 1975
 Zoran LAMOT, 1982
 Bojan LEBAR, 1984
 Boris LENARČIČ, 1979
 Rajko LESKOVŠEK, 1966
 Gregor LJUBEŠEK, 1987
 Miha LOGAR, 1982
 Matjaž LORBER, 1991
 Robert LUGARIČ, 1968
 Frenk MAJCEN, 1968
 Aleš MALIČ, 1980
 Simon MARIČ, 1972
 Aleš MARINIČ, 1985
 Saša MATUL, 1984
 Julija MERKAČ, 1992
 Simon METUL, 1981
 Peter MIHELIČ, 1982
 Borut MIRT, 1982
 Luka MLAKAR, 1988
 Jernej MODIC, 1984
 Barbara MRVA, 1987
 Jernej MUJDRICA, 1982
 Danijela MULEC, 1989
 Matjaž MURŠIČ KLENAR, 1992
 Jernej MUŠIČ, 1990
 Matej MUŠIČ, 1983
 Rudi NEUBAUER, 1975
 Andreja NIKL, 1985
 Gregor NOVAK, 1981
 Miran NOVAK, 1968
 Srečko OBAL, 1977
 Robert OSOLNIK, 1987
 Matej PAL, 1992
 Aljoša PEČAR, 1986
 Sanja PEKLAR, 1986
 Martin PERKO, 1972
 Mitja PETEK, 1978
 Nataša PETELINKAR, 1975
 Gregor PINTAR, 1994
 Boštjan PINTARIČ, 1978
 Patricija PIRC, 1989
 Jure PLAJSNŠEK, 1987
 Jože PLANINC, 1961
 Andrej PLAVŠAK, 1985
 Natalija PLESTENJAK, 1970

Franci PLEVNIK, 1981
 Cvetka PODBREGAR, 1966
 Peter PODGORŠEK, 1980
 Renata PONJAVIČ, 1976
 Damijan POŠTRAK, 1973
 Kristijan PRAPOTNIK, 1993
 Luka PRAŠNIKAR, 1982
 Edi PUCKO, 1975
 Dejan PUSOVNIK, 1987
 Matic PUSOVNIK, 1983
 Blaž RAKUŠA, 1993
 Daniel RAKUŠA, 1983
 Rok RAKUŠA, 1996
 Žan RATEJ, 1996
 Gašper REČNIK, 1993
 Marko RICHTER, 1982
 Brigita RODOŠEK, 1965
 Matjaž ROGELJ, 1972
 Dejan ROJKO, 1979
 Matej ROJKO, 1979
 Blaž ROZMAN, 1997
 Luka SANDE, 1981
 Jernej SIMONIČ, 1986
 Tomaž SKOK, 1973
 Robert SKORNŠEK, 1976
 Vinko SLAVINEC, 1967
 Janez SMOLEJ, 1968
 Anže SMUKOVIČ, 1991
 Borko SOČIČ, 1977
 Andrej SOJČ, 1989
 Alojz SUMER, 1971
 Matjaž ŠAUBAH, 1972
 Gorazd ŠEGULA, 1975
 Manuel ŠIKER, 1976
 Janez ŠMID, 1965
 Boštjan ŠPACAPAN, 1971
 Franc ŠROK, 1963
 Tjaša ŠTADLER, 1994
 Tadej ŠTEHARNIK, 1990
 Primož ŠTERN, 1997
 Mihael ŠTROMAJER, 1978
 Goran ŠVAJGER, 1987
 Matej TAŠIČ, 1980
 Sebastjan TEMLIN, 1977
 Denis TOJNKO, 1997
 Stefan TOMANOVIČ, 1971
 Sebastijan TOPLAK, 1995
 Tatjana TRINKO, 1958
 Uroš TRINKO, 1970
 Damjan URŠNIK, 1980
 Gregor VARGA, 1983
 Boštjan VEDERNJAK, 1977
 Aleš VIDMAR, 1969
 Damir VIDOVIČ, 1977
 Robert VIDOVIČ, 1973
 Inge VINDIŠ, 1963
 Peter VIVOD, 1988

Jasmina VOČANEC, 1994
 Robert VODUŠEK, 1978
 Primož VOLAVŠEK, 1980
 Andrej VOLČIČ, 1971
 Fedja VRANIČAR, 1976
 Matjaž ZAVRŠNIK, 1983
 Damir ZIMET, 1990
 Robert ZLATKOVIČ, 1979
 Matija ZORENČ, 1982
 Katja ZUPANC BENIGER, 1983
 Aleksander ZUPANIČ, 1974
 Uroš ZVER, 1986
 Marjan ŽAGAR, 1967
 Darko ŽUPANIČ, 1974

Številka: 094-3/2019-16
 Datum: 9. 10. 2019

Generalmajorka
Alenka ERMENC
NAČELNICA GENERALŠTABA SV

5785.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), drugega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza o priznanjih načelnika GŠSV (št. 094-5/2013-260, z dne 17. 1. 2014) izdajam

UKAZ
O PODELITVI PRIZNANJ
GENERALŠTABA SV

I. SREBRNO MEDALJO NAČELNIKA GŠSV
 prejme:
 Miloš SAJIČ, 1966

II. BRONASTO MEDALJO NAČELNIKA GŠSV
 prejmejo:
 Rajko FLORJANČIČ, 1965
 Dejan HLADNIK, 1970
 Anton KERIN, 1969
 Branko KOROŠEC, 1970
 Andrej KRIVEC, 1979
 Viktor POTOČNIK, 1976
 Matija SKRBINEK, 1974
 Vesna STRAH, 1971
 Sonja TURNŠEK, 1978

III. MEDALJO NAČELNIKA GŠSV

prejmejo:
 Gregor FRAS, 1970
 Jure HIMELRAJH, 1981
 Martin HRIBAR, 1982
 Jani Jan KAVŠEK, 1971
 Leon KOLOŠA, 1979
 Dejan KOREN, 1977
 Marko LEVSTEK, 1982
 Boris MAJCEN, 1970
 Aleš OZVALDIČ, 1982
 Tadej SEDLAR, 1968
 Damijan SMONKAR, 1977
 Andrej STRAHOVNIK, 1968
 Benjamin SVENŠEK, 1976

IV. BRONASTO PLAKETO SLOVENSKE VOJSKE

prejmejo:
 Boris CIMPRIČ, 1971
 Anton PLAZAR, 1966
 Aleš UMEK, 1973

V. SREBRNO MEDALJO VOJAKU SV ZA DOSEŽENE USPEHE

prejmejo:
 Klemen FERJANC, 1988
 Jaka PIRIH, 1983
 Andrej ULEPIČ, 1976

VI. BRONASTO MEDALJO VOJAKU SV ZA DOSEŽENE USPEHE

prejmejo:
 Jaka DEČMAN, 1997
 Jernej DORNIK, 1990
 Gregor GRIČNIK, 1982
 Tadej JELEN, 1991
 Jaka JESI, 1998
 Aleš PETEK, 1987
 Daniel PIŽIR, 1987
 Gregor PRATNEMER, 1991
 Denis RAČEL, 1994
 Andrej SAVERNIK, 1987
 Peter VERDEL, 1981

VII. MEDALJO VOJAKU SV ZA DOSEŽENE USPEHE

prejmeta:
 Boštjan HALEC, 1988
 Maja VERBIČ, 1979

Številka: 094-4/2019-46
 Datum: 18. 10. 2019

Generalmajorka
Alenka ERMENC
NAČELNICA GENERALŠTABA SV

5786.

Na podlagi sedmega odstavka 63. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, 103/04 – uradno prečiščeno besedilo, št. 138/04 – skl. US, 53/2005 – skl. US, 96/12 – ZPIZ-2, 95/15), 9. in 10. člena Uredbe o činih in poviševanju v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 99/02, 87/05, 34/06, 116/07 in 39/15) ter 26. člena Pravilnika o pripravi, potrjevanju in podpisovanju dokumentov ter o poročanju glede sprejetih oziroma izdanih dokumentov (MO, št. 0070-12/2013-9, z dne 14. 5. 2013, 0070-12/2013-18, z dne 28. 10. 2014, 0070-12/2013-20, z dne 25. 2. 2015, 0070-12/2012-18, z dne 25. 4. 2016, 0070-12/2013-25, z dne 11. 11. 2016, in 0070-12/2013-26, z dne 1. 2. 2017) izdajam

UKAZ
O POVIŠANJU PODČASTNIKOV

I. v čin višjega praporščaka:
 Iztok VAVPETIČ, 1971

II. v čin višjega štabnega vodnika:
 Marko PINTAR, 1972
 Sebastijan ŠAVRON, 1972
 Boštjan TOMC, 1972
 Janez VIDIC, 1977
 Primož ZUPANC, 1971
 Marko ZUPANC, 1969

III. v čin štabnega vodnika:
 Igor BRAJLIH, 1977
 Lucijan ČUK, 1980
 Silvo FERLIN, 1978
 Primož KODRIČ, 1979
 Katja KOŠEC KOČEVAR, 1977
 Miha RAKAR, 1978
 Damjan URŠNIK, 1980

IV. v čin višjega vodnika:
 Denis CEBEK, 1984
 Jasna DEBELJAK, 1982
 Martin KOTNIK, 1982
 Jernej MAZE, 1983
 Darko PAVLOVIČ, 1970

Številka: 811-3/2019-23

Datum: 25. 10. 2019

Generalmajorka
Alenka ERMENC
NAČELNICA GENERALŠTABA SV

5787.

Na podlagi člena 63. a Zakona o obrambi (Uradni list RS, 103/04 – uradno prečiščeno besedilo, št. 138/04 – skl. US, 53/2005 – skl. US, 96/12 – ZPIZ-2, 95/15) in drugega odstavka 3. člena Uredbe o vojaških uslužbencih (Uradni list RS, št. 54/2003, 119/07 in 88/15) izdajam

UKAZ

O POTRĐITVI RAZREDA NIŽJIM
VOJAŠKIM USLUŽBENCEM

I. potrditev VI. razreda:
Aleksander GARB, 1977

II. potrditev V. razreda:
Igor ČEMAŽAR, 1975

III. potrditev IV. razreda:
Matjaž PIRŠ, 1974
Viljem ZOBEC, 1974

Številka: 811-8/2019-24
Datum: 25. 10. 2019

Generalmajorka
Alenka ERMENC
NAČELNICA GENERALŠTABA SV

5788.

Na podlagi četrtega odstavka 62. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) ter 2., 3. in 4. člena Uredbe o činih in poviševanju v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 99/02, 87/05, 34/06, 116/07 in 39/15) izdajam

UKAZ

O POVIŠANJU VOJAKOV PRS RB I. BR

v čin poddesetnika:
Elvis KRANJEC, 1974
Dane MILOŠEVIČ ŠTUKL, 1987
Uroš PAVLIČ, 1975

Boštjan VOLK, 1982

Številka: 811-3/2019-27
Datum: 15. 5. 2019

Podpolkovnik
Uroš TRINKO
POVELJNIK
BATALJONA

5789.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), drugega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza 107. LEBA (št. 094-5/2013-165, z dne 7. 11. 2013) izdajam

UKAZ

O PODELITVI PRIZNANJ
107. LETALSKE BAZE SV

ZLATO MEDALJO 107.
LEBA

prejme:
Nikolaj GALEŠA, 1968

Številka: 094-4/2019-18
Datum: 23. 5. 2019

Major
Iztok FIFOLT
NAMESTNIK POVELJ-
NIKA LETALSKE BAZE

5790.

Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), drugega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza 107. LEBA (št. 094-5/2013-165, z dne 7. 11. 2013) izdajam

UKAZ

O PODELITVI PRIZNANJ 107. LETALSKE
BAZE SV

I. SREBRNO MEDALJO 107. LEBA

prejme:
Denis BRINOVEC, 1966

II. BRONASTO MEDALJO 107. LEBA

prejmejo:
Branko BENČEVIČ, 1964
Daniel GREGOR, 1978
Robert JANKOVIČ, 1969
Igor ŠKOFLJANC, 1973

III. POHVALO POVELJNIKA 107.
LEBA

prejmejo:
Aleksander KOŽAR, 1975
Tanja SAJE ČELOFIGA, 1980
Lojze SEVŠEK, 1961
Slavko UMEK, 1964
Dušan VALENTINC, 1972
Mario VUGREK, 1973
Kristijan Jožef ŽVAR, 1972

IV. ZAHVALO POVELJNIKA 107.
LEBA

prejmeta:
Boštjan BERVAR, 1973
Andrej PRINČIČ, 1967

Številka: 094-4/2019-19
Datum: 27. 5. 2019

Podpolkovnik
Nikolaj GALEŠA
POVELJNIK LETALSKE BAZE

NATOV CENTER ODLIČNOSTI ZA POMOČ VARNOSTNIM SILAM

N

atov center odličnosti za pomoč varnostnim silam (Security Force Assistance Centre of Excellence – SFA

COE) je eden izmed 25 Natovih centrov odličnosti in je nastal na pobudo italijanskega ministrstva za obrambo s ciljem spodbuditi prizadevanja za stabilnost in obnovo v katerem koli kriznem scenariju, v katerem bi se znašlo zavezništvo. Obenem bi center postal središčna točka za vse aktivnosti pomoči varnostnim silam v zavezništvu. Kot sponzorski državi sta se projektu poleg ustanovne članice Italije pridružili še Albanija in Slovenija.

Uradno je bil center ustanovljen 13. decembra 2017, ko je bil podpisan Memorandum o soglasju med sponzorskimi državami in Zavezniškim poveljstvom za transformacijo, uradno akreditacijo Severnoatlantskega sveta pa je prejel 3. decembra 2018. Uradna slovesnost ob odprtju centra, ki so se je udeležili najvišji predstavniki oboroženih sil Italije in dveh sponzorskih držav, pa je potekala 26. marca 2019 v Rimu.

Glavna naloga centra je izboljšanje učinkovitosti zavezništva pri spodbujanju stabilnosti in obnove v konfliktnem

BESEDILO Robert Mlakar
FOTO arhiv NATO SFA COE

in pokonfliktnem času na podlagi določene analize, pridobljene z učenjem iz izkušenj, usposabljanja in izobraževanja ter razvoja konceptov in doktrin. Podlaga za nadaljnji doktrinarni razvoj tega področja je doktrina AJP 3.16, to je Zavezniška doktrina za podporo varnostnim silam (Allied Joint Doctrine for Security Force Assistance).

Natov center odličnosti za pomoč varnostnim silam ima sedež v vojašnici italijanske pehotne šole v Cesanu pri Rimu. Center podpira štiri transformacijske stebre, in sicer standardizacijo in povezljivost, koncepte, razvoj in doktrine, usposabljanje in izobraževanje ter kot zadnje učenje iz izkušenj. Center sodeluje s številnimi voja-

škimi in civilnimi ustanovami, tako znotraj Nata kot tudi zunaj zavezništva, ter je v fazi pridobivanja certifikata kakovosti znotraj Natovega sistema izobraževanja in usposabljanja.

Do konca leta 2019 je center organiziral dva pilotska tečaja, in sicer tečaj za krepitev integritete in tečaj za operaterje za pomoč varnostnim silam. Organizirani sta bili tudi delavnica za svetovalce za pomoč varnostnim silam na strateški ravni in delavnica o analizi potreb po usposabljanju. V centru je potekala tudi okrogla miza o pravilih delovanja za aktivnosti za pomoč varnostnim silam v kriznem okolju. Prav tako je v okviru Natove platforme za elektronsko izobraževanje na voljo tečaj predstavitve pomoči varnostnim silam. Center vsako leto sodeluje tudi na Natovi tržnici centrov odličnosti.

Za center je zelo pomemben tudi projekt človeškega kapitala (Human Capital), katerega skupni cilj je oblikovanje in izboljšanje znanja, veščin, organizacije, postopkov in stališč pripadnikov Nata, katerih naloga je krepitev stabilnosti. Osredotočenost vizije v povezavi s človeškim kapitalom je zagotavljati vrhunsko usposobljen kader kadar koli in kjer koli, saj je človeški kapital najboljše orodje za pomoč pri vzpostavitvi zmogljivosti lokalnih varnostnih sil.

MED POČITNICAMI SPOZNAVALI VOJAŠKI POKLIC

BESEDILO Petra Miklaužič
FOTO Bruno Toič

Slovenska vojska že od leta 2005 vsako leto v poletnem in zimskem času organizira brezplačne vojaške taborne za mlade, na katerih pripadniki SV dijakinje in dijake seznanijo z različnimi vojaškimi vsebinami ter jim približajo veščine, ki jih pridobijo pri opravljanju svojega poklica. Namen vojaških taborov MORS in mladi je promocija poklica vojaka, tabor pa predstavlja tudi mladinsko obliko obrambnega usposabljanja državljanek in državljanov Republike Slovenije. Na obeh letošnjih zimskih taborih se je zbralo skoraj 100 mladih. Vsebine, s katerimi se seznanijo na taboru, mlade vabijo, da so aktivni in da preživijo veliko prostega časa v naravi.

SKUPNO SKORAJ 100 MLADIH

Enega izmed koristnih načinov preživljanja prostega časa med šolskimi počitnicami organizira Ministrstvo za obrambo, ki vsako leto pripravi dva zimski in tri poletne taborne za mlade. Zimska termina sta prilagojena šolskim počitnicam, tako da imajo srednješolci iz vse Slovenije možnost, da se v petih dneh seznanijo z osnovami vojaškega življenja. Prvi letošnji zimski tabor je v organizaciji 132. gorskega polka potekal med 17. in 21. februarjem. Udeležilo se ga je 55 dijakinj in dijakov, izmed teh je bilo 19 deklet. Kar 16 udeležencev je bilo že v preteklosti na enem izmed taborov MORS in mladi. Med udeleženci sta bila tudi dva štipendista Ministrstva za obrambo. Tabor je uspešno končalo 52 udeležencev, trije so zaradi zdravstvenih razlogov tabor predčasno zapustili. V organizaciji 72. brigade je drugi zimski tabor potekal med 24. in 28. februarjem. Udeležilo se ga je 42 dijakinj in dijakov, izmed teh 12 deklet. Med njimi je bilo 26 povratnikov in en štipendist. Oba tabora sta potekala na lokaciji Vojašnice Boštjana Kekca na Bohinjski Beli, terenske aktivnosti pa so izvajali na območju strelišča Mačkovec pri Bohinjski Beli in na Pokljuki.

SPOZNAVALI VOJAŠKO ŽIVLJENJE IN DELO

Namen tabora je mladim približati vojaške veščine in jih seznaniti z življenjem ter delom vojaka. Prvi dan zimskega tabora so se udeleženci opremili s standardno bojno zimsko uniformo, ki je trenutno v uporabi med pripadniki Slovenske vojske. Od 132. gorskega polka so udeleženci prejeli Elanove zložljive turne smuči, krplje in drugo gorniško opremo. Program zimskega tabora obsega vsebine s področja vojaškega gornišstva. Na začetku se udeleženci seznani z vojaško in specialistično opremo ter se naučijo pripraviti opremo za gibanje v gorskem svetu. Pripadniki SV v vlogi inštruktorjev na taboru mlade seznani z nevarnostmi in prvo pomočjo v gorskem svetu. Udeleženci se učijo praktičnega reševanja v gorah, ofenzivnega in defenzivnega spusta z vrvo žičnico in orientacije na smučeh ali krpljah. Posebej zanimiva preizkušnja za mlade je preživetje v naravi. Naučijo se izdelave bivaka in se seznani z delom v patroljni bazi. Poleg splošnega gibanja v gorah na smučeh ali krpljah lahko udeleženci tudi smučajo na smučišču. Preizkusijo se še v patroljnem teku in streljanju na biatlonske tarče. Pripadniki

◀ Spoznavali so specialistično opremo in se učili gibanja v gorskem svetu.

◀◀ Na zimskem taboru je sodelovalo 97 dijakov, izmed teh 31 deklet.

Program zimskega tabora obsega vsebine s področja vojaškega gornišstva.

SV jim predstavijo orožje in oborožitvene sisteme Slovenske vojske ter vojaški poklic, udeležence pa seznani z možnostmi opravljanja različnih oblik vojaške službe v Slovenski vojski. Tako mladi pridobijo nepozabne izkušnje, se naučijo skupinskega dela in sklenejo nova prijateljstva.

NAUČILI SO SE VELIKO NOVEGA

Med obiskom udeležencev prvega tabora smo mlade na Mačkovcu spremljali na treh delovnih točkah. Udeleženci so se spuščali po neravnem terenu ter se učili ofenzivnega in defenzivnega spusta, se spoznavali z osnovami bivakiranja ter vadili, kako z maskiranjem postati čim manj opazni v gozdnem terenu. Dijak Žiga Prvinšek je pri svojih 15 letih prvič na taboru: »Spremljal sem spletno stran Postani vojak in zasledil informacijo o taboru. Ogledal sem si video, saj me je zanimalo, kaj počnejo udeleženci tabora. Posnetek me je pritegnil k prijavi na tabor.« Dijak Žiga je med maskiranjem še povedal, da je komaj čakal, da bo dovolj star, da se lahko prijavi na tabor, in letos je končno prišla ta priložnost. Poudaril je tudi, da mu ni žal in da zdaj, ko je na taboru, ve, da se je pravilno odločil. Najmanj so mu všeč kazni, saj so zelo boleče. Kadar kateri izmed udeležencev pozabi del opreme, morajo drugi med čakanjem delati sklece. Vsi si želijo, da bi se zamudnik čim prej vrnil. Z izvajanjem aktivnosti v splošnem nima težav. Doma imajo kmetijo in je vaje fizičnega dela. Tudi izkušnje s streljanjem z zračno puško že ima. Načrtuje, da se bo vojaškega tabora udeležil tudi v prihodnosti. Tudi Manja Siard je pri svojih 15 letih prvič obiskala tabor. Zanj ji je povedala mama, ki je informacijo dobila od znancev. Dijakinja Manja je pojasnila, da je bila nad zamislijo, da se udeleži zimskega tabora, takoj navdušena. V prostem času je gasilka, zelo jo zanima spoznavanje novih ljudi. »Tukaj se lahko naučim veliko novih stvari, predvsem orientacije, discipline in dela v skupini,« je še povedala Manja Siard in dodala, da posebnih izzivov na taboru nima. Sklenila je, da se želi v prihodnosti udeležiti še katerega izmed vojaških taborov.

NA TABOR SE RADI VRAČAJO

Med nekoliko starejšimi udeleženci je bil Nenad Ivančič, ki je pri svojih 17 letih na taboru drugič. Prvič je bil med udeleženci že lani in zelo mu je bila všeč izkušnja. »Če primerjam letošnji tabor z lanskim, se mi zdi, da so inštruktorji letos še bolj strogi, in to mi zelo ustreza,« je pojasnil in dodal, da mu največji izziv predstavlja postiljanje postelje. Povedal

**Med spuščanjem
po neravnem terenu
so urili ofenzivni
in defenzivni spust.**

je, da tabor doživlja tako, kot da je zaposlen v vojski. »Lahko si predstavljam, kako potekajo dnevi pripadnikov SV,« je še dodal Nenad Ivančič, ki se zanima za poznejšo zaposlitev v Slovenski vojski. Metka Taler je prav tako stara 17 let in je že četrtič udeleženka tabora MORS in mladi. Na zimskem taboru je tokrat drugič. Najbolj se ji je vtisnil v spomin poletni tabor v Vipavi. Razlog za

to pripisuje dejstvu, da je bil zelo zahteven in je od udeležencev terjal visoko raven discipline. Najboljši aktivnosti na zimskem taboru sta po njenem mnenju smučanje in streljanje. »K odločitvi za tabor me najbolj pritegne medsebojno povezovanje,« je povedala dijakinja Metka, ki nekatere udeležence pozna že od prej in se veseli, da jih vsako leto ponovno sreča. Da je tabor dobra prilož-

Naučili so se
tehnik maskiranja.

Izdelovali so bivake
in se seznanili
z delom
v patroljni bazi.

nost, kako preživeti počitnice, je potrdil tudi 17-letni Vito Tkalčič. Za udeležbo na taboru ga je navdušil sošolec, ki se je udeležil poletnega tabora, in tako sta se s prijateljem prijavila na letošnji zimski tabor na Bohinjski Beli. »Na taboru mi največji izziv predstavljajo fizični napori in raznovrstne vojaške vaje,« je povedal in dodal, da se mu zdi poklic vojaka zanimiv in težak.

DAN CIVILNE ZAŠČITE

BESEDILO Petra Miklaužič
FOTO Bruno Toič

Vsako leto 1. marca praznujemo mednarodni dan civilne zaščite. Namenjen je vsem reševalkam in reševalcem, ki ob naravnih in drugih nesrečah nesebično pomagajo ljudem v stiskah. Letošnja slovesnost je potekala 2. marca na Brdu pri Kranju, na njej pa so podelili 33 priznanj, med temi kipec Civilne zaščite. Zbrane je v imenu komisarja za krizno upravljanje v EU Janeza Lenarčiča nagovoril vodja predstavništva Evropske komisije v Sloveniji dr. Zoran Stančič.

POMEMBNO JE ZDRUŽITI MOČI

Narava deluje po svojih zakonih, in čeprav nam velikokrat postreže s prelepimi sončnimi vzhodi, rosnimi jutri in spokojnimi večeri, ima pogosto tudi muhaste dneve, ki jih je nemogoče predvideti ali preprečiti. Mednarodni dan civilne zaščite je opomnik vseh težkih trenutkov, ki jih lahko ljudje le nemočno opazujemo in obvladujemo po svojih najboljših močeh. Če je narava mirna, je sobivanje z njo prijetno in vsak lahko uživa v njenih čarih. Ko pa se razbesni in ji pri tem pomagajo še človeške nevednost, brezbržnost in ignoranca, se pojavijo potresi, suše in požari. Takrat je še posebej pomembno, da združimo moči, znanje in izkušnje. Na slovesnosti ob dnevu civilne zaščite so podelili priznanja in nagrade najzaslužnejšim posameznicam in posameznikom, ki so v nesreči vedno pripravljeni pomagati drugim in se ne ustrašijo, da pri tem izpostavljajo svoje življenje. Priznanja so prejele tudi organizacije s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

AKTIVNIH JE VEČ KOT 45.000 PROSTOVOLJCEV

Ob tej priložnosti je zbrane v imenu komisarja za krizno upravljanje v EU Janeza Lenarčiča nagovoril vodja predstavništva Evropske komisije v Sloveniji dr. Zoran Stančič. Najprej se je opravičil za odsotnost Janeza Lenarčiča, ki se zaradi potreb po koordinaciji na kriznih območjih v Evro-

pi dogodka ni mogel udeležiti. Zahvalil se je za vabilo in prebral govor Lenarčiča, ki ga je ta pripravil posebej za to priložnost. Lenarčič je v svojem govoru zapisal, da ima Slovenija dolgo in bogato tradicijo na področju civilne zaščite, saj so že od sredine 19. stoletja na Slovenskem delovala številna dobrodelna društva. Izpostavil je, da so lani gasilska društva pri nas praznovala svojo 150-letnico delovanja. Danes Civilno zaščito sestavljajo tako prostovoljne kot tudi poklicne reševalne službe. Poudaril je, da med njimi sodeluje okrog pet odstotkov vseh prebivalcev Slovenije, več kot 45.000 jih je prostovoljcev. Kot komisar za krizno upravljanje, ki spoznava tudi druge sisteme civilnih zaščit posameznih držav članic, pa je pojasnil, da ta številka razkriva zavirljivo udeležbo v sistemu in da smo na odlike naše Civilne zaščite lahko ponosni.

SOLIDARNOST JE NAŠA TEMELJNA VREDNOTA

Po besedah Lenarčiča smo za obvladovanje nesreč na področju Republike Slovenije pristojni sami, vendar se čedalje pogostejše spoprijemamo z razmerami, ki presegajo državne meje. Na podlagi potreb je nastal evropski sistem civilne zaščite, katerega temeljni namen je dopolnjevati in podpirati nacionalne dejavnosti, ob tem pa vzpodbujati sodelovanje. Sistem je bil vzpostavljen leta 2001 in se je od svojega nastanka odzval na stotine nesreč po vsem svetu. Prav medsebojna pomoč je neizpodbiten dokaz, da Slovenija in Evropa verjameta v načelo solidarnosti, ki je eno temeljnih vrednot Evropske unije. V svojem govoru je poudaril: »Solidarnost ostaja temeljna vrednota naše unije, kar je še posebej pomembno zdaj, ko se Evropa vse bolj spoprijema s hudimi posledicami intenzivnih in nepredvidljivih stanj vremenskih pojavov ter potresov, ki uničujejo lastnino in zaradi katerih ljudje izgubljajo življenje.« Po njegovem mnenju nam z vedno pogostejšimi nesrečami narava sporoča, kako nepredvidljiva in neukrotljiva je, predvsem pa veliko močnejša od nas. Evropska in slovenska javnost

Kipec Civilne zaščite za življenjsko delo je prejel Maks Lešnik.

zato upravičeno pričakuje ta hiter in ustrezen odziv na tovrstne krize. V naslednjih letih se bo Lenarčič še naprej posvečal učinkovitemu zagotavljanju pomoči, tudi s polno vzpostavitvijo evropske rezervne zmogljivosti za odzivanje na nesreče. Kot evropski koordinator za nujni odziv si bo prizadeval za močno in učinkovito koordinacijo odzivov na večje krize. Verjame namreč, da je za uspešen odziv treba združiti moči tako znotraj držav kot tudi na ravni EU in širše. Najnazornejši razlog za to sporoča prav narava sama. Posledice podnebnih sprememb so vse bolj neizprosne, zato je ena izmed njegovih nalog ta, da se znotraj evropskega zelenega dogovora posveča izboljšanju preventive. Lenarčič je tudi prepričan, da je Slovenija z Upravo RS za zaščito in reševanje odlična in zanesljiva partnerica pri reševanju tovrstnih izzivov Evrope. Po prebrnem Lenarčičevem govoru je dr. Stančič čestital vsem reševalkam in reševalcem ob njihovem dnevu ter prejemnikom priznanj: »Z zavedanjem, da uspešno

civilno zaščito predstavljajo ljudje, ki so pripravljeni nesebično pomagati drugim, se vam za vaše humano delo pa tudi za vaš trud in požrtvovalnost ter pripadnost k oblikovanju varne družbe iskreno zahvaljujem.«

PODELILI KIPEC CIVILNE ZAŠČITE

Komisija za priznanja in nagrade na področju varstva pri delu pred naravnimi in drugimi nesrečami je letos potrdila skupno 275 predlogov za priznanja Civilne zaščite. Izmed teh je 145 bronastih znakov, 66 srebrnih znakov, 34 zlatih znakov, 29 plaket in 1 kipec Civilne zaščite. Na slovesnosti ob dnevu civilne zaščite je bilo podeljenih 33 priznanj, med temi tudi najvišje na tem področju – kipec Civilne zaščite za življenjsko delo. Preostala priznanja so bila podeljena na trinajstih regijskih prireditvah po Sloveniji. Generalni direktor Uprave RS za zaščito in reševanje Darko But je podelil bronaste, srebrne in zlate znake Civilne zaščite. Plakete in kipec Civilne zaščite je v nadaljevanju podelil poveljnik Civilne zaščite Srečko Šestan. Najvišje priznanje, kipec Civilne zaščite, je kot nagrado za posebne zasluge in izjemne dosežke pri delu na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami prejel Maks Lešnik, ki je od leta 1949 član Prostovoljnega gasilskega društva Maribor Studenci, v katerem je opravljal različne odgovorne funkcije. 17 let je bil podpredsednik, kar 20 let pa je društvo vodil kot predsednik. Ves čas delovanja v gasilstvu je veliko pozornosti posvečal izobraževanju in tudi sam dosegel čin visokega gasilskega častnika II. stopnje. Od leta 1976 je sodeloval v organih Gasilske zveze Slovenije in bil leta 1984 imenovan za podpoveljnika zveze. Za aktivno gasilsko delo je prejel več odličij na vseh ravneh gasilske organizacije doma in na tujem. Maks Lešnik je z bogatimi izkušnjami ter visoko stopnjo profesionalnosti, usposobljenosti in izurjenosti veliko pripomogel k razvoju gasilstva v Sloveniji, s čimer prinaša neprecenljive zasluge pri delu na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

POUČEVANJE Z DODANO VREDNOSTJO

BESEDILO major Anton Ribič, CVŠ/
oddelek Katedra za taktiko
FOTO arhiv CVŠ

P

ovezovanje tehnologije in didaktičnih metod v okviru razvijanja kompetenc častnikov Slovenske

vojske na področju razumevanja narave bojevanja je vizionarski izziv in inovativen projekt, ki ga razvijata oddelek Katedra za taktiko Centra vojaških šol ter Enota za raziskave in simulacije Centra za združeno usposabljanje. V treh letih raziskovanja zmogljivosti uporabe informacijske tehnologije in simulacijskega sistema Joint Conflict And Tactical Simulation (JCATS) v podpori učenja in razvijanja kompetenc častnic in častnikov je bila oblikovana metoda računalniško podprtega poučevanja in razvijanja metakognitivnih veščin častnikov SV.

Transformacija vojskovanja konec prejšnjega tisočletja, uporaba sodobnih oborožitvenih zmogljivosti in nujnost razumevanja ter uporaba informacijske tehnologije so izpostavile znanje kot glavno odliko 21. stoletja. Slovenska vojska se je v Doktrini vojaškega izobraževanja in usposabljanja obvezala, da organizira in izvaja kakovostno izobraževanje ter usposabljanje svojih pripadnikov na vseh ravneh. Za kakovost izvedbe in rezultatov izobraževanja je še vedno najpomembnejše izpolnjevanje zahtev iz programov. Ti so jedro sistema in bi

Na vaji Ravensko 2020 so slušatelji raziskovali možnost rešitve taktičnih problemov pri obvladovanju prehodov čez vodno oviro.

morali biti organizirani, izvedeni in ovrednoteni skladno s kakovostnimi merili, ki veljajo v primerljivem javnem izobraževanju.

Za razvijanje kompetenc in metakognitivnih veščin častnikov SV je treba razviti tudi učinkovito učenje. Vsebina programov vojaškega izobraževanja sama po sebi ni zagotovilo za kakovost procesa vojaškega izobraževanja in ne prispeva h kakovosti znanja. Zato se nenehno spreminjanje programov, brez preoblikovanja metod in tehnik poučevanja ter uvajanja učinkovitih načinov razvijanja kompetenc udeležencev, ne obrestuje. Sodobna paradigma prakse poučevanja oblikuje inovativna učna okolja, v katerih se ustvarjajo učinkoviti pogoji in oblikujejo metode usvajanja, procesiranja ter usklajevanja znanja. V inovativnem učnem okolju udeleženec razvija več različnih vrst znanja in jih združuje v širše okvire razumevanja. Udeleženec razvija znanje na kreativen način, ga uporablja v različnih kontekstih in po-

ložajih ter z mreženjem učenja pridobiva novo znanje.

Hiter razvoj informacijsko-računalniških tehnologij in njihova vsenavzočnost nista spremenila samo tehnologije življenja, temveč tudi paradigmo učenja. Mlajše generacije, ki danes vstopajo v proces izobraževanja, imajo razvitejšo mrežno strukturo različnih vrst znanja in informacij. Med izobraževanjem pa se tradicionalno še vedno osredotočamo samo na iskanje informacij v pisnih gradivih in učenje interpretacije šabloniziranih rešitev ter tako oblikujemo klasične hierarhične strukture znanja. Največji slabosti takega načina izobraževanja sta rutina in samoomejevanje procesov, ki sta privedli do temeljne enačbe pouka: vzorec + definicija + obrazec = šablonizirana rešitev.

Ob zavedanju, da pri razvijanju veščin častnika ne smemo v procesu poučevanja obstati v preteklosti, smo se v oddelku Katedra za taktiko lotili inovacije prakse pedagoškega procesa poučevanja predmetnih vsebin taktike. Z razvijanjem inovativnega učnega okolja smo želeli pri pouku doseči spremembo zasnove in izvedbe poučevanja tako, da bo tehnologija podpirala učenje in bodo dejavnosti čim bolj razvijale kompetence za kreativno rabo znanja in veščin v različnih kontekstih ter situacijah bojnega delovanja. Pri tem ne gre za uporabo tehnologije kot pripomočka za obogatitev dejavnosti, ki ne spreminja poučevanja in zato nima nobene doda-

ne vrednosti, temveč za spremembo, da uporaba tehnologije vpliva na zasnovano izvedbo dejavnosti. Še več, želeli smo razviti poučevanje z dodano vrednostjo. Glavni izziv pri takem poučevanju je bilo oblikovanje tehnološkega učnega okolja, v katerem bo lahko udeleženec s kombinirano uporabo metod preveril taktična načela, potrdil oblike razvitih modelov bojevanja in preizkušal različne možnosti njihove uporabe ter raziskal možnosti za uveljavljanje učinkov bojevanja. Enota za raziskave in simulacije pa je omogočila svoje zmogljivosti v podporo razvijanju zamisli o računalniško podprtem usposabljanju, ki je nadomestilo izvajanje računalniško podprtih vaj, namenjenih usposabljanju in urjenju poveljstev enot.

Na področju poučevanja taktike smo razvili metodo modeliranja bojevanja. Z modeliranjem udeleženci najprej spoznajo osnove taktičnih načel in vrste taktičnih delovanj, z reverzibilnim inženiringom pa oblikujejo razumevanje razvitih taktičnih doktrinskih konceptov razvijanja enot za različne vrste bojnih delovanj. Ob tem spoznavajo različne dejavnike in načela oblikovanja ter vodenja enot. S simulacijskim orodjem preizkusijo in preverijo koncept razvoja enot in doseganje učinka. Končna faza učnega procesa je modeliranje bojevanja s procesom preizkušanja modela oblikovanih taktičnih postopkov in ocenjevanja učinkov v simulacijskem orodju. Proces vključuje še operacijsko raziskovanje

Na vaji Dravinja 2019 so slušatelji z metodo modeliranja spoznavali koncepte uporabe taktičnih načel bojevanja.

različnih rešitev taktičnih problemov, ki mu sledi evalvacija razvitega modela bojevanja. Tako z metodo modeliranja bojevanja pri udeležencih razvijamo celovite strukture znanja, ki jih združujemo v širše okvire pojmovanja ter razumevanja konceptov bojevanja. To znanje častnikom omogoča uspešno oblikovanje različnih delovanj, izvajanje postopkov preigravanja in evalviranja dogodkov ter preigranih različic. Največji dosežek modeliranja bojevanja pa je, da se udeleženci z dvostranskim igranjem vojne igre spoprimejo s problemom vodenja in razvijanja bojevanja.

Projekt računalniško podprtega poučevanja oddelka Katedra za taktiko in Enote za raziskave in simulacije je do zdaj prvi primer razvijanja metode poučevanja v Slovenski vojski.

V okviru šolanja na Poveljniško-štabni šoli (PŠŠ) smo ga uporabili že pri treh generacijah. Med drugim se je z metodo in konceptom modeliranja seznanila tudi skupina pripadnikov Centra odličnosti za gorsko bojevanje z namenom njegove uporabe pri izvedbi svojih oblik usposabljanja.

Inovativno učno okolje torej oblikujeta metoda in uporaba primernih orodij, pri čemer lahko udeleženec s kombinirano uporabo znanja preizkuša različne možnosti in pridobiva ter utrjuje znanje in izkušnje. Uporabljeno simulacijsko orodje, razvito sicer za drug namen in že malce zastarelo, je bilo mogoče uspešno uporabiti.

Pridobivanje izkušenj s simulacijskimi orodji je najcenejši in največkrat edini mogoč način preizkušanja izvajanja manevra enot in ocenjevanja učinkov delovanja. V prihodnosti bo treba pedagoškemu raziskovanju in razvijanju metod zagotovo posvetiti več pozornosti. V nadaljevanju razvoja zmogljivosti metode modeliranja bojevanja bo treba razmisliti in uvesti v uporabo sodobnejše ter uporabniku prijaznejše simulacijsko orodje za poučevanje z dodano vrednostjo.

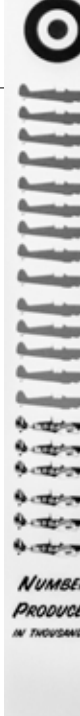

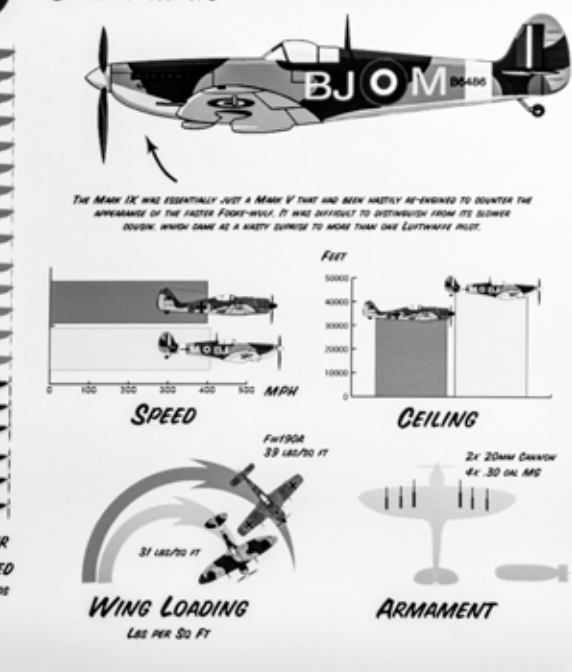
IZKOP MOTORJA LOVCA SPITFIRE VELIK ARHEOLOŠKI PODVIG

BESEDILO Jerneja Grmadnik
FOTO Bruno Toič

V Parku vojaške zgodovine Pivka so 25. februarja prvič na ogled postavili dele britanskega letala Supermarine Spitfire MJ116, ki jih je arheološka ekipa pod vodstvom dr. Andreja Gasparija in Reneja Masaryka izkopala lani. Med zahtevnim arheološkim podvigom so našli 427 kosov, izmed katerih izstopa izjemno ohranjen Rolls-Royceov motor Merlin 63, ponos takratne britanske tehnike. Projekt je omogočilo Ministrstvo za kulturo v sodelovanju z Ministrstvom za obrambo in Zavodom za varstvo kulturne dediščine Slovenije, podprli pa sta ga tudi britansko ministrstvo za obrambo in britansko veleposlaništvo v Sloveniji.

Kulturna letala Spitfire so se v zgodovino zapisala kot ena najbolj znanih, najlepših in najslavnejših letal vseh časov, v bitkah na nebu pa so jih odlikovale tudi izjemna aerodinamika in odlične manevrske lastnosti. Izkopavanje razbitin tovrstnega letala, ki je v drugi svetovni vojni strmoglavilo na Ljubljansko barje, je bilo po besedah gonilne sile projekta arheologa in predstojnika oddelka za arheologijo na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani dr. Andreja Gasparija eno najzahtevnejših v zgodovini slovenske arheologije in tudi prvo tovrstno arheološko izkopavanje ostankov vojaških konfliktov 20. stoletja pri nas. Še posebej zahteven je bil dvig tono težkega motorja, ki je bil več kot šest metrov globoko v zemlji. »Vesel sem, da se adrenalinske sanje končujejo, ker je bilo naporno,« je priznal na predstavitvi rezultatov arheološke raziskave in pojasnil, da je bil barjanski teren nepredvidljiv ter nevaren. »Na začetku smo predvidevali, da so razbitine do treh metrov globoko, v resnici pa smo do motorja prišli na šestih metrih, kar je precej globlje. To vpliva na logistiko in varnost.« Našli so 427 kosov, poleg motorja, ki med izkopanimi kosi najbolj izstopa, so odkrili še druge zanimive dele, na primer sistem za odmrzovanje vetrobranskega stekla, del škatle za naboje za strojnico in zaganjalnik. Kako težaško, nevarno in zahtevno delo so imeli člani ekipe, smo se lahko obiskovalci prepričali v kratkem dokumentarnem filmu *Spitfire je več kot letalo, je ikona sne-*

Spitfire se je z okrepljenim motorjem lahko kosal s slavnim nemškim lovцем Focke Wulfom.

Ena izmed mogočih poslikav spitfireja

Rolls-Royceov motor, težak okoli ton, je bil ponos britanske strojne tehnike.

malca ter režiserja Blaža Kočevarja, ki so ga zavrteli ob tej priložnosti. Posnetki so prisotnim približali potek izkopavanja, ki je na Ižanski cesti potekalo poleti in oktobra 2019. Glede na pomembnost najdbe je v načrtu snemanje daljšega dokumentarnega filma, ki bo vključeval tudi arhivsko gradivo, izsledke znanstvenih raziskav in spomine prič padca letala, je napovedal direktor parka Boštjančič, ki je poudaril tudi, da so deli letala najbolj ohranjeni ostanki izmed več kot 200 letal, ki so med drugo svetovno vojno padla na slovensko ozemlje. Izrazil je tudi zadovoljstvo nad novo pridobitvijo pivskega muzeja.

KRILA RAZNESLI, MOTOR GLOBOKO V ZEMLJI

Enosedeljni lovec Spitfire MJ116 je bil del skupine letal 73. eskadrilje zračnih

sil Združenega kraljestva. Z italijanskega letališča Canne v bližini Foggie je 18. septembra 1944 priletel iz smeri Kvarnerja nad Ljubljano. Cilja njegovega obstreljevanja sta bila vojaško letališče v Polju in železniška proga v Zalogu. V ostrem odzivu nemške protiletalske obrambe je bil lovec zadet in je strmoglavil na Ljubljansko barje. Pilotiral ga je vodnik Peter J. Clark, rojen v Londonu leta 1923, ki je iz njega pravočasno izskočil in nepoškodovan pristal na obrobju Ljubljane. Tam so ga zajeli domobranci. Po zaslišanju na sedežu gestapa so ga poslali najprej

v koncentracijsko taborišče Dulag Luft, nato pa v Stalag Luft IV na Poljskem, kjer je preživel nekaj mescev. Ob napredovanju ruske armade so taborišče evakuirali, ujetnike pa prisilili v pohod proti Nemčiji v hudi zimi. Maja 1945 je dočkal osvoboditev zaveznikov in se vrnil v domovino. Po besedah dr. Andreja Gasparija domnevajo, da je preminil šele pred nekaj leti. Njihova velika želja je priti v stik z njegovimi sorodniki in dobiti njegovo fotografijo. Dele razbitega spitfireja, med drugim krila in rep, so kmalu po padcu odstranili in raznesli, poznejši lastnik posestva je koristne dele tudi prodal. Motor, osrčje letala, pa se je vsa leta poglobljala in do lani ostal na varnem.

DOLGOLETNA ŽELJA MOGOČA S SKUPNIMI MOČMI

Zamisel o izkopu ostankov letala je bila na spisku želja arheologov in ljubiteljev letalstva že dolgo. Vojaški muzej Slovenske vojske je leta 2008 zasnoval projekt izkopavanja in dviga ostankov, narejene so bile geofizikalne raziskave lokacije razbitine, vendar je za projekt nato zmanjkalo sredstev. Ob 75. obletnici padca je letalo lani izkopala ekipa Arheološkega raziskovalnega konzorcija za Ljubljano po naročilu Muzeja in galerij mesta Ljubljane. Projekt je omogočilo Ministrstvo za kulturo skupaj z Ministrstvom za obrambo in Zavodom za varstvo kulturne dediščine Slovenije. Izvedbo sta podprli tudi britansko ministrstvo za obrambo in britansko veleposlaništvo v Sloveniji. Državna sekretarka na Ministrstvu za kulturo Petra Culetto je izpostavila, da najdba predstavlja še enega izmed zakladov slovenske kulturne dediščine. Namestnik veleposlanice Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske Paul Jančar pa je poudaril, da usoda tega letala predstavlja del naše skupne zgodovine, projekt izkopa pa je v ponos slovenskim strokovnjakom. Pojasnil je še, za kako ikonično letalo gre: »Če Britanci katero letalo poznajo, je to ravno spitfire. Lahko bi rekli, da je del britanske folklore.«

BRZOSTRELKA MGV

BESEDILO mag. Matjaž Ravbar,
Vojaški muzej SV

FOTO arhiv Vojaškega muzeja SV

V

ojaški muzej SV je
novembra 2019 z
razstavo v Vojaškem
objektu Kadetnica
Maribor zaznamoval

trideset let brzostrelke MGV. 5. oktobra 1989 je namreč v Tacnu potekala javna predstavitev novosti na tržišču, brzostrelke MGV 176. Razstava, ki bo na ogled do sredine maja 2020, je rezultat skoraj triletnega intenzivnega raziskovanja orožja, ki je zaznamovalo tudi slovensko osamosvojitve.

Raziskava in posledično razstava sta odgovorili na vprašanje, kako in zakaj je prišlo do začetka proizvodnje. Razstava predstavlja idejne začetke, lokacijo izdelave, odločitev za uporabo materiala, izbiro kalibra itn. ter opisuje še značilnosti standardne brzostrelke MGV, osvetljuje različne različice poimenovanja in pomen, ki ga je imelo orožje ob osamosvojitvi Slovenije. Predvsem pa s 25 izbranimi predmeti ter tudi filmskim gradivom prikazuje začetke proizvodnje in postopek izdelave leta 1989. V katero smer je šel nadaljnji razvoj, je razvidno iz testnih primerkov, in sicer v polavto-

matski različici, v kalibru .22 Magnum in 9 x 19 mm. Na ogled so tudi nekateri arhivski dokumenti in brzostrelki, ki so bili uporabljeni na predstavitvi v Tacnu. Brzostrelka MGV sicer ni edina slovenska brzostrelka, je pa edina in najštevilčnejša, kar zadeva serijsko proizvodnjo, ter je hkrati eno izmed simbolnih orožij slovenske osamosvojitve. Tako je Vojaški muzej SV z razstavo izkazal poklon slovenskemu orožju in industriji ter hkrati spomnil na čas osamosvajanja.

Zgodba velenjske brzostrelke se začne v Združenih državah Amerike v sredini šestdesetih let. Takrat sta inženirja Richard Casull in Kerm Eskelson razvila malokalibrsko polavtomatsko karabinko M 290, ki je, kakor označuje številka, uporabljala 290 nabojev v vodoravno

postavljenem bobnastem nabojniku. Iz karabinke sta nato razvila še brzostrelki American 180 in Ilarco 180. Brzostrelki sta bili namenjeni civilni in policijski uporabi, vendar večjih količin zaradi dragega načina izdelave niso proizvedli. Leta 1972 je proizvodnjo brzostrelke American 180 prevzelo avstrijsko podjetje Vore iz Kufsteina na Tirolskem.

Zamisel o proizvodnji orožja v Sloveniji je bila sicer prisotna že od časa po drugi svetovni vojni. V drugi polovici osemdesetih let se je ob podpori in pobudi takratnega predsednika izvršnega sveta zbrala skupina ljudi in začela razvijati slovensko brzostrelko. Velenjsko podjetje Gorenje je začelo intenzivno uresničevati omenjeno zamisel. Za izvedbo je bila odločilna kompaktnost brzostrelke, saj je v vojnih razmerah in po možnosti tudi v razmerah začasne zasedbe (okupacije) lažje in konspirativnejše izdelovati priročno, majhno in nezapleteno orožje. Za ta namen je Gorenje 1. aprila 1988 prevzelo Puškarno Kranj, ki je bila pred tem del podjetja Sava Kranj. Inženir Bogdan Ambrožič, ki je delal v podjetju Ročno orodje Iskra, je sprejel povabilo k sodelovanju in s svojo ekipo poskrbel za razvoj brzostrelke MGV 176.

TEHNIČNE LASTNOSTI OROŽJA

IME	MGV 176
VRSTA	brzostrelka
SISTEM DELOVANJA	prosti zaklep
POREKLO	Jugoslavija/Slovenija
PROIZVAJALEC	Gorenje/Orbis
DOLŽINA CEVI	260 mm
DOLŽINA Z ZLOŽENIM KOPITOM	480 mm
DOLŽINA Z IZTEGNJENIM KOPITOM	795 mm
TEŽA	1,8 kg (3,4 kg s polnim nabojnikom)
STRELIVO/KALIBER	5,6 x 15 R mm (.22 LR); 161 nabojev v bobnu
KADENCA STRELJANJA	1200–1600 nabojev v minuti

Ni jasno, kako je znanje prišlo iz Avstrije v Slovenijo, zagotovo pa obstaja povezava, kajti razlike in podobnosti med American 180 in slovenskim orožjem so očitne. Zaradi pomanjkanja dokumentacije in podatkov pa je težko reči, ali je šlo za licenčno proizvodnjo, kakor jo nakazujejo posamezni zapisi.

Proizvodnja brzostrelke MG17 je potekala v Velenju in Kranju. Prve primerke so izdelali leta 1987, proizvodnja pa naj bi se končala z zaprtjem prostorov v Kranju, in sicer leta 1995. Po izdelavi prvih zadovoljivih primerkov so te poslali na teste v Tehnični izpitni center v Beogradu. Tam so strokovnjaki izvedli nekatere preizkuse in ugotovljeno je bilo nekaj pomanjkljivosti. Zvezni sekretariat za obrambo je videl potencial brzostrelke predvsem v uporabi za specialne enote in posebne naloge. Da bi jo vključili v oborožitev JLA in obveščevalne službe, pa bi potrebovala še nadaljnje teste ter izdelavo tehničnih in taktičnih navodil. Vse to se ni zgodilo, tudi zaradi začetka razpada Jugoslavije.

Kmalu po testih je bilo orožje javno predstavljeno. To se je zgodilo 5. oktobra 1989 v prostorih Kadetske šole za miličnike v Tacnu v okviru širše predsta-

vitve domače vojaško-varnostne industrije. Predstavitve brzostrelke je vodil vodja projekta Ivan Draušbaher, takrat še direktor Gorenja Procesne opreme, pozneje Orbisa. Pomagali so mu pripadniki Zaščitne enote Milice SRS. Považljivi gostje so lahko novost celo testirali s krajšim streljanjem. O novosti so takrat pisali v revijah *Nasha obramba* in *Metak*, prispevek so objavili tudi v televizijski oddaji *Dozvolite da se obratimo*. Predstavljeni so bili primerki v sivozele- ni plastiki, z laserjem ali namerilno napravo. Prav ti primerki so zdaj v zbirki Vojaškega muzeja SV in predstavljeni na razstavi. Do spomladi leta 1990 so se razmere v Jugoslaviji politično spremenile. Zmaga koalicije Demosa na volitvah je pospešila razdružitev in osamosvojitve Slovenije, to pa je vpli-

valo tudi na projekt brzostrelke. Podjetji Gorenje Gospodinjski aparati in Gorenje Procesna oprema sta septembra 1990 ustanovili podjetje Orbis, ki je prevzelo proizvodnjo. V tem času je v okviru projekta Manevske strukture narodne zaščite potekal tudi nakup brzostrelk za namene zavarovanja Slovenije. Prvič so orožje aktivno uporabili pri varovanju stavbe Republiškega sekretariata za ljudsko obrambo oktobra 1990. Do junija 1991 so bili občinski štabi Teritorialne obrambe že opremljeni s 170 brzostrelkami. Med osamosvojitveno vojno je bilo orožje v omejenem obsegu uporabljeno na vsem našem ozemlju in nosili so ga tako teritorialci kot miličniki. Brzostrelka MG17 ni edini primerek slovenskega orožja, vendar je zagotovo najbolj znano in najbolj prepoznavnavno orožje iz obdobja slovenskega osamosvajanja, kajti njegova podoba je ostala zapisana v slovenskem kolektivnem spominu. Pozneje so brzostrelko uporabili tudi na bojiščih na Hrvaškem ter v Bosni in Hercegovini. Danes je orožje del slovenske tehnične in vojaške zgodovine ter dediščine. Posamezni primerki orožja so del zbirk Vojaškega muzeja Slovenske vojske.

MED BITI IN NE BITI

BESEDILO Petra Miklaužič
FOTO osebni arhiv
Eve Pogačar

Zdravnica Eva Pogačar, anesteziologinja v Splošni bolnišnici Jesenice, je v prostem času predana gorska reševalka, v zadnjem času pa vse bolj vključena v dejavnosti Rdečega križa Slovenije. Ob letošnjem dnevu civilne zaščite je bila ena izmed prejemnic srebrnega znaka Civilne zaščite za posebne zasluge in izjemen prispevek pri razvijanju ter izboljšanju varnosti pred naravnimi in drugimi nesrečami. Sodelovala je pri več kot 500 intervencijah in reševala življenja ter nekega dne tudi sama potrebovala pomoč.

ODLOČITEV ZA ŠTUDIJ MEDICINE

Eva Pogačar prihaja iz Nova mesta, vendar se že več let v majhni vasi Studenčice na Gorenjskem počuti zelo domače. V srednji šoli se je kmalu po svojem prvem planinskem izletu na Veliko planino navdušila nad pohodništvom. O odločitvi za študij je oklevala: »V naši družini je veliko pravnikov, in ko se je starejši brat odločil za študij prava, sem sama želela izbrati nekaj drugega. To ni bila premišljena odločitev, preprosto me je nekaj v meni vodilo v študij medicine.« Zgled za pošten odnos do ljudi in za temeljno spoštovanje do sočloveka je dobila med domačimi. »Oče, ki je pravnik, je imel pošten in človeški odnos do ljudi, sveta ter življenja. Sledila sem tem principom in tako stopila na pot, po kateri hodim še danes,« je svojo življenjsko odločitev pojasnila Po-

gačarjeva. Leta 1988 je s specializacijo anesteziologije končala študij medicine in se zaposlila v Splošni bolnišnici Jesenice. »Ljudje mislijo, da se anesteziologi ukvarjamo samo z uspavanjem ljudi, v resnici pa se ukvarjamo z najbolj kritičnimi bolniki in tistimi najtežje poškodovanimi. Zelo dobro smo usposobljeni za ravnanje v urgentnih postopkih,« je razložila dolgoletna zdravnica Eva Pogačar.

ODLOČITEV, DA POMAGA, JE ZANJO SAMOUMEVNA

Kot zdravnici, ki se rada odpravi v hribe, se ji je odločitev, da se pridruži gorskim reševalcem, zdela naravna. Leta 1998 se je pridružila gorskemu helikopterskemu reševanju in pozneje tudi ekipi helikopterske nujne medicinske pomoči ob njeni ustanovitvi leta 2003. Helikoptersko gorsko reševanje je tehnično zelo zahtevno, obvladati je treba spust po jeklenici in imeti drugo posebno znanje, ter vključuje reševanje od malo do hudo poškodovanih pohodnikov v težko dostopnih krajih. »Če na primer pride do lažje poškodbe pozimi proti večeru, ko se začne temniti, je to nevarno, saj je že nezatna poškodba lahko usodna. Noč pozimi v gorah je lahko zelo kruta in takrat govorimo o preživetju,« je pojasnila izkušena gorska reševalka Eva

Pogačar. V svoji dolgi karieri je sodelovala pri več kot 500 intervencijah. Najraje ima preproste reševalne akcije, pri katerih za reševalno ekipo ni prevelike obremenitve, ko je vse preprosto in so vsi zadovoljni. Vendar vedno žal ni tako. »Kadar se odpravimo na intervencijo, včasih ne vemo, ali gremo reševati žive ali mrtve ponesrečence,« je povedala Pogačarjeva, ki ji je ne glede na izkušnje ob primerih s smrtnim izidom vedno zelo težko. Še kar nekaj časa po takem dogodku jo spremlja težak občutek in takrat ji najbolj pomaga, da se nekoliko umakne, intenzivno prediha na sprehodu in pogovori z nekom, ki je doživel kaj podobnega. Spominja se intervencije, ki se je zgodila februarja pred nekaj leti, ko ji je po dolgem nočnem dežurstvu v bolnišnici zazvonil pozivnik. Zaradi pomanjkanja nočnega spanca je bila utrujena, vendar se je hitro pripravila za reševanje. Na vprašanje, kako človek presodi, kdaj ni zmožen pomagati drugim, je odgovorila, da tega ne presoja, temveč se vedno odzove. Verjame, da imamo ljudje ogromne rezerve, ki se jih niti ne zavedamo in jih v nujnih razmerah aktiviramo. Takrat je šlo za alpinista, ki je z Jalovca zdrsnil več sto metrov v globino. Dolgo so ga iskali. »Nosil je čelado, ko ga je odneslo prek stene. Padel je v zasnežen žleb, sneg je bil ravno

< Z možem sta oba navdušena pohodnika.

<< Med intervencijo

< Na podelitvi priznanj ob dnevu civilne zaščite
(Foto: Bruno Toič)

»Drugače gledam na življenje. Zelo se veselim vsakega trenutka in se precej manj obremenjujem z malenkostmi.«

prav mehak, da je ublažil padec. Proti pričakovanjem smo ga našli živega,« je povedala Pogačarjeva in dodala, da taki primeri, ko nekoga vrnejo v življenje, dajejo smisel njenemu poslanstvu. Zase pravi, da ni heroj, temveč le človek, ki je izbral tak način življenja.

DOŽIVELA JE UDAR
STRELE

Poleti leta 2018 je tudi

sama doživela hudo nesrečo, ko jo je na Veliki planini udarila strela. Z možem in prijateljem ter njegovo ženo so se odpravili na planšarijo po sir. Ko so opravili nakup in se podružili, so odšli k sosednji pastirski koči. »Za kočjo smo prečkali ogrado in nenadoma mi je postalo čudno slabo. Za trenutek sem videla močno svetlobo, nato se je zame svet ustavil,« je pripovedovala Eva Pogačar o nenavadnem dogodku. Strela je udarila v bližnjo skalo. Največje posledice je utrpel prijatelj, ki mu je zastalo srce in ga je bilo treba oživljati. »Ko sem prišla k zavesti, sem čutila utrujenost in vse me je bolelo. V očeh se mi je bleščalo in šumelo mi je v ušesih,« je pojasnila svojo izkušnjo. Bila je poškodovana, saj jo je strela premaknila na drugo stran ograde, pri čemer je utrpela poškodbe prsnih vretenc. Zanj je bila izkušnja še toliko težja, saj ni mogla pomagati prijatelju. Na srečo se je na kraju naključno znašel švedski turist, ki je bil zdravnik in je prijatelja oživljal do prihoda reševalcev. Pomoč je prispela in z vsemi štirimi je zdaj bolj ali manj vse v redu. Zdravnica Eva Pogačar, ki je po nesreči dolgo okrevala, je povedala, da jo je ta dogodek precej zaznamoval. »Čeprav že zaradi svojega poklica izredno cenim življenje, je seveda drugače, ko takšno nesrečo doživiš na svoji koži. Drugače gledam na življenje. Veselim se vsakega trenutka in se precej manj obremenjujem z malenkostmi,« je povedala.

SLOVO OD HELIKOPTERSKEGA
REŠEVANJA

Eva Pogačar je bila poleg reševanja dejavna tudi pri izobraževanju, organiziranju, opremljanju ter razvoju klasičnega gorskega in helikopterskega reševanja, saj je bila dolgoletna članica komisije za medicino Gorske reševalne zveze Slovenije, osem let celo predsednica te komisije. Nekaj let je sodelovala pri Civilni zaščiti v reševalni enoti za hitre intervencije, zdaj pa je predsednica strokovnega centra pri Rdečem križu Slovenije. Počasi se poslavlja od helikopterskega reševanja. Še vedno sodeluje v Društvu gorske reševalne službe Radovljica in pri Rdečem križu Slovenije. Aktivna je tudi v radovljiški občini pri projektu Oživimo srce, v okviru katerega se s sodelavci trudijo usposobiti različne ciljne skupine za prvo pomoč ob srčnem zastoju.

Z MISLIMI ŽE V NOVI SEZONI

BESEDILO Jerneja Grmadnik
FOTO GEPA

Najboljši slovenski smučar, 27-letni veleslalomist Žan Kranjec, je že na prvi tekmi svetovnega pokala v alpskem smučanju v sezoni 2019/2020 stopil na stopničke in tako napovedal, da se bo letos boril za najvišja mesta. Po zmagi januarja v Adelbodnu je oblekel rdečo majico vodilnega v skupnem veleslalomskem seštevku, na koncu pa se je zaradi predčasno končanega tekmovanja moral sprijazniti s četrтим mestom. S članom Smučarskega društva Novinar in pripadnikom Športne enote SV smo spregovorili o lepih in grenkih trenutkih letošnje zime ter načrtih za prihodnjo.

Z Žanom Kranjcem bi se morali srečati v živo pred Pokalom Vitranc, vendar se je zaradi pandemije novega koronavirusa smučarska sezona predčasno končala, tako pa tudi možnosti za izboljšanje veleslalomске uvrstitve. Zaradi slabšega nastopa na zadnji tekmi v Hinterstodru je moral sleči majico vodilnega in je zdrsnil na četrto mesto, pri čemer so bile razlike v točkah med najboljšimi zelo majhne. Tako je ponovil lanskoletno končno uvrstitev. »Razočaranje je že pozabljeno,« je zatrdil, ko smo ga poklicali domov v Bukovico pri Vodicaх. Na neizogibno vprašanje, kaj dela v teh dneh zapovedane družbene osamitve, je odgovoril: »Večinoma se zadržujem doma, grem v naravo na sprehod ali postorim kaj po hiši.« Dodal je, da bi v normalnih razmerah čas po sezoni izkoristil za še nekaj treningov na snegu, tako pa je dal prednost počitku. »Četrto mesto je dober rezultat, predvsem če pomislim na to, da mi je do prvega manjkalo zelo malo. Škoda je, ker sem imel dobro sezono, vendar tako se je na koncu razpletlo in ne obremenjujem se več,« je ocenil smučarsko sezono, v kateri je izmed konkurentov prav on na slabšem.

VEDNO SI JE ŽELEL USPETI V SMUČANJU

Na smuči je prvič stopil pri sedmih letih in ta šport kmalu vzljubil. »Hitro sem začutil, da si želim uspeti. Postopoma je smučanje postajalo čedalje

resnejše in z uspehi je prišlo zavedanje, da bi lahko bil med najboljšimi. Dobre uvrstitve na mladinskih tekmah in na evropskih pokalih so bile najpomembnejše za motivacijo in zagon v mlajših letih,« je pojasnil, kdaj se je začel zavedati, da bo smučanje postalo tudi njegova profesionalna pot. Zaradi številnih treningov, priprav in tekem je imel drugačno mladost kot vrstniki. Veliko je manjkal v šoli in imel manj časa za druženje s prijatelji, vendar se zato ni nikoli počutil prikrajšanega. »Vedno sem si želel uspeti v smučanju. Odločil sem se za to pot in ni mi žal. Čeprav sem mogoče kaj zamudil, sem doživel tudi marsikaj, česar sicer ne bi mogel. Šport mi je veliko dal,« je povedal in poudaril, da je bila ob tem nepogrešljiva tudi podpora družine. Veliko mu pomeni podpora Slovenske vojske, saj kot vrhunski športnik nima »normalne službe«, ki bi mu lahko zagotavljala socialno varnost. Ponosen pripadnik Športne enote SV je že tretje leto. »Navdušen sem nad vojaškimi usposabljanji, na katerih se naučim veliko zanimivega in na katerih nikoli ne manjka novih doživetij,« je pojasnil.

NAJLEPŠI SPOMIN NA ADELBODEN

V svoji smučarski karieri je dosegel že številne odlične uvrstitve, najprej na

Kranjec je med najboljšimi veleslalomisti.

V Adelbodnu je drugič zmagal na tekmi svetovnega pokala.

mladinski, nato na članski ravni, na kateri se je postopoma prebijal med najboljše veleslalomiste na svetu. Leta 2018 je osvojil četrto mesto na zimskih olimpijskih igrah v Pjongčangu. V svetovnem pokalu je prvič na veleslalomu zmagal pred dobrima dvema letoma v Saalbachu, drugič pa letos v Adelbodnu v težkih razmerah in po izjemno borbeni ter napeti drugi vožnji. »Zmagati je vedno lepo. Drugo vožnjo sem kljub nekaj napakam s pravim pristopom odlično odpeljal. Takih voženj bi si želel čim več. Zelo sem ponosen na to tekmo in osvojeno zmago,« je obudil spomine na vrhunec letošnje sezone, v kateri je na stopničkih stal še dvakrat in se stalno uvrščal med prvih pet. Med najboljšimi veleslalomisti je bila letos izjemna konkurenca, nihče pa ni bil nedosegljiv. Kot je povedal Kranjec, po slovesu Marcela Hirscherja ni takega,

ki bi izstopal. »Vsi smo imeli slabše in boljše tekme, kar pomeni, da si lahko z dvema dobrima nastopoma na vrhu. Imam visoko tehnično raven in tudi fizično sem bil dobro pripravljen. Vedno pa se da še kaj za izboljšati. Če hočeš biti na koncu najboljši, si ne smeš privoščiti slabših tekem,« je Kranjec razmišljal o konkurentih – končnem zmagovalcu Henriku Kristoffersenu, Alexisu Pinturaultu in Filipu Zubčiću, s katerimi so si bili zelo blizu. Med prvim in četrtnim mestom je bilo na koncu le 30 točk razlike.

ŠTEJEJO REZULTATI

Kranjčev trener Klemen Bergant verjame, da je lahko v prihodnosti še boljši. Izjavil je, da so osredotočeni na to, da Žan ne bo le najboljši slovenski smučar, temveč najboljši smučar na svetu. Tudi nekdanji trener Tine Maze Andrea Massi je v nekem intervjuju izpostavil, da je navdušen nad njim, in pohvalil njegove dobre psihofizične lastnosti ter vrhunsko tehniko. O pohvalah je Kranjec skromno pripomnil, da mu je v čast, če to izreče nekdo, ki se spozna na smučanje, da pa bo treba v prihodnosti z rezultati to potrditi. »Dokazovati se je treba iz tekme v tekmo. Pri smučanju je veliko zunanjih dejavnikov in za končni uspeh mora biti usklajenih več stvari. Kakšno tekmo sem letos izpeljal vrhunsko, drugo malo manj. V prihodnosti si želim bolje nastopiti tudi na podlagah, na katerih mi sicer ne gre najbolje,« je povedal ljubitelj strmih in ledenih prog. Za dokazovanje bo spet priložnost v novi sezoni, v katero bo po počitku usmeril svojo pozornost. Kranjec ob tem ne skriva želja, da bi se rad dokazal tudi v slalomu. »Najpomembnejši bo vsekakor veleslalom, vendar si želim postati dober tudi v slalomu. Drugim disciplinam pa se bom posvetil, ko bo čas za to,« je pogovor sklenil Žan Kranjec, za katerega bomo držali pesti ponovno prihodnjo zimo.

DVIGNJENO LEŽIŠČE

BESEDILO IN FOTO Igor Fortuna

Ste že kdaj prespali v naravi v popolni samoti? To je prav posebna izkušnja, ki združuje samo najpogumnejše. Vsakemu, ki se zaveda pomembnosti večšine preživetja, bi svetoval, naj se kdaj preizkusi v bitki s seboj in svojimi strahovi. Te je bolje prepoznati, preden gre zares in je strah še toliko večji. Večinoma se dobro znajdemo v divjini, vse dokler se ne stemni. Takrat ostanemo sami s svojo domišljijo in vsemi šumi, ki jih ustvarja narava. Več kot imamo izkušenj, bolj so nam zvoki narave znani oziroma domači, zato je tudi naš strah večinoma manjši.

Pri spanju v naravi je najhuje prav to, da nevarnost zaslišimo hitreje, kadar smo popolnoma tihi. Če ne bomo kurili ognja, ne bomo tako hitro opaženi, vsaj dokler bomo budni. Že drugo noč nas bo

gotovo premagal spanec in takrat se lahko približa kakšna žival.

Zato bom tokrat predstavil, kaj je treba narediti, da kljub vsemu obdržimo občutek varnosti in se dobro naspimo. Najprej je treba poiskati ustrezno lokacijo. Ta naj bo med tremi drevesi, ki so med seboj oddaljena približno tri metre. Med njimi bomo na višini med tremi in štirimi metri zgradili podest. Zato je priročno, kadar ima vsaj katero izmed dreves na tej višini kakšno dovolj močno vejo, da lahko osnovno konstrukcijo samo zatakujemo zanj. Najprej potrebujemo tri dovolj močna suha in posušena debela, s katerimi drevesa med seboj povežemo, še pred

tem pa si lahko, če jo potrebujemo, izdelamo lestev. Delo ni lahko in zahteva veliko spretnosti s plezanjem ter vezanjem. Posušena debela morajo biti dovolj močna in dobro privezana k deblu ali zataknjena med vejami. Pred tem je treba obnoviti znanje iz vezav, saj je lahko naša struktura nevarna, če debela niso dovolj dobro zvezana. Na začetku je celo bolje vzeti s seboj tri manjše zategovalne trakove oziroma gurtne. Tako zagotovo ne bomo padli zaradi slabe vezave. Osnovno ogrodje moramo postaviti čim bolj vodoravno. Nastali trikotnik iz debel pokrijemo z drugimi suhimi debli, ki morajo biti ravno tako dovolj močna, da zdržijo našo težo. Pri tem ni nujno, da zavežemo vsako suho vejo posebej, dovolj je obvezati tiste, ki preprečijo, da bi se druge odkotalile stran. Ko to končamo, naneseemo na podest smrekove veje, morda tudi mah, steljo ali kar koli, da postane površina bolj ravna in udobna za spanje. Če imamo ponjavo, lahko nad ležišče postavimo streho, ki pa ni toliko pomembna, kot je ograja. To zelo priporočam, saj se hitro zgodi, da pademo med obračanjem. Svojo ograjo sem izdelal iz posušenega drevesa na višini 25 centimetrov od ležišča. Tako sem lahko vso noč vedel, kje sem, saj sem čutil ob sebi ograjo.

V bližini lahko tudi zakurimo ogenj in pred tem še preverimo, kam piha veter, da ne spimo v dimu, ki se dviguje k ležišču. Takšno ležišče nam bo dalo občutek varnosti. Težavno je lahko le, kadar nas je višine strah in če si izberemo tanjša drevesa, ki se znajo v vetru rahlo pozibavati. Za vezave potrebujemo vsaj trimilimetrsko vrvico in znanje. Lahko bi uporabili tudi kakšno žico. V tem primeru bi odsvetoval vezave iz naravnih materialov, različnih ovijalk, korenin, razen če se lahko z vrvjo zavarujemo pred padcem. Jaz sem izbral smrekov gozd, v katerem je bilo veliko suhega lesa, tako da sem za vse porabil manj kot tri ure. Posušena drevesa so lahko tudi daljša, prav tako ne izgubljam časa z rezanjem na točno dolžino.

Ko usvojimo to večšino, se lahko preizkusimo v postavitvi ležišča na samo enem drevesu, po možnosti brez vrvic.

So trenutki v življenju, ko nas zajame tesnoba oziroma neprijetno občutje. Nekateri se takrat začnejo smiliti sami sebi, jočejo in se prepustijo žalosti ter negativnim mislim. Dobro vemo, da to ni prav.

V takšnih trenutkih se odzivamo vsak po svoje. Različne službe nam svetujejo, kako delovati, odločimo pa se sami. Jaz bom svetoval kot vojaški duhovnik.

Ena izmed možnosti je pobrskati po knjižni polici doma ali v knjižnici, tudi vojaški v Kadetnici Maribor. Knjige in revije skrivajo pravo bogastvo, tudi tiste z duhovno vsebino. V njih je zbrano veliko dobrega. Kadar se zatopimo v branje, pozabimo na žalost in turobnost, kar je lep recept za vsakogar. Tisk ima torej pomembno vlogo tudi v trenutkih osebne krize. Znale so študije o tem, kako ljudje v stiski, na primer ob bolezni, izgubi bližnjih ali službe in stiski ob odhodu v pokoj, iščejo odgovore v knjigah ter revijah. Zato lahko človeku, ki se je znašel v stiski ali zašel v osebno krizo, poklonimo knjigo ali revijo z dobro vsebino in mu tako pomagamo.

Pater Marko Rupnik, slovenski jezuit, duhovnik, teolog in umetnik, svetovno znan kot izdelovalec mozaikov, pravi, da je v trenutkih osebne stiske v našem življenju odločilno, ob kom se jočemo oziroma pri kom v stiski iščemo tolažbo.

Spodbudna misel

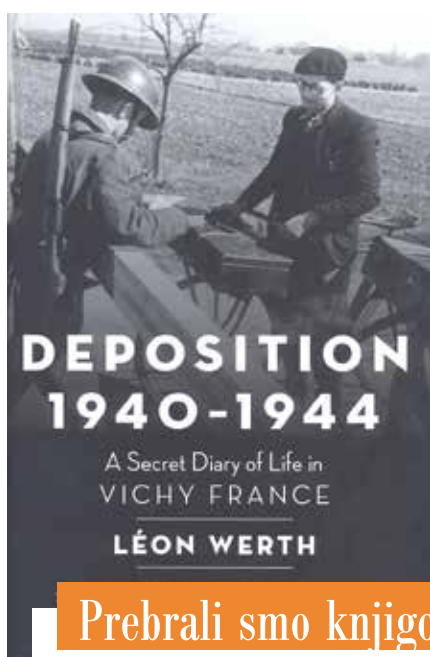
KNJIGA

So to vedeževalci, branje horoskopov, neduhovni in nemodri ljudje s posvetno mislijo? Išče mož, ki doživlja krizo v zakonu, tolažbo pri drugi ženski ali žena pri drugem moškem? Izbira je torej naša in tudi odgovornost zanj. Za verne so poleg branja verskih vsebin ali duhovne literature še druge možnosti, kot so molitev, zakramenti, du-

hovni pogovor itn.

Pomembno pa je, da se v trenutkih otožnosti ne zapremo v svojo bolečino in da je ne premlevamo sami. Obstajajo čudoviti ljudje z izkušnjami, ki nam lahko pomagajo in svetujejo ter nas usmerjajo. Tako lahko kmalu spoznamo, da naša preizkušnja ni najhujša. Kadar pomagamo drugemu, tudi sami prejmemo pomoč. Več kot dajemo, bolj kot se trudimo, več prejmemo.

Vito Muhič, VVIK

Prebrali smo knjigo
LÉONA WERTHA

Dnevnik Léona Wertha z naslovom *Deposition 1940–1944, A Secret Diary of Life in Vichy France* je eno izmed najdragocenejših pričevanj o življenju v vichyjski Franciji pod vlado maršala Pétaina. Po vojaškem porazu tretje francoske republike se je Werth tja umaknil iz okupiranega Pariza. Bil je svobodomiseln in nekonvencionalen pisatelj ter esejist francosko-židovskega rodu in sodobnik ter prijatelj Antoina de Saint-Exupéryja. Ta mu je v znak prijateljstva in solidarnosti posvetil svoje najboljšo delo – *Malega princa*. Potem ko je Werth junija 1940 zapustil Pariz in našel zatočišče pred nacisti v podeželskem domu v Saint-Amourju, hribovski vasi na jugovzhodu Francije, je v svoji osamljenosti začel pisati dnevnik. Pisal je o vsakdanjem življenju na vasi, sosednjih kmetijah, bližnjih mestih in nazadnje tudi o Parizu leta 1944. Tam sta namreč skupaj s soprogo sodelovala v odporiškem gibanju in upor, ki je povzročil osvoboditev prestolnice. O vojni in dogajanju na podeželju ter v mestu iskreno in osebno spregovorijo francoski kmetje, vaški trgovci, branjevke, gostilničarji, učitelji, železničarji in žandarji, s katerimi se je pisatelj vsak dan srečeval. Njegova razmišljanja o politiki, tisku in človeški naravi jim dodajo razsežnost, zaradi katere je dnevnik več kot kronika pomanjkanja ter vsakdanjega življenja malih ljudi. Ker je bil Werth opazovalec in udeleženec dogajanja, je lahko ujel ter opisal dvournost, dvoličnost in krutost vojne.

Ana Brodnik, KIZC

NAGRADNA KRIŽANKA

							VELIK JUŽNO-AMERIŠKI GLODAVEC	SLOVENSKA IGRALKA IDA KRAVANJA	POLŽ BREZ HIŠICE	ALUMINIJ	POJAV NAVODI	BIBLIJSKA OSEBA	KRAJ PRIIGU	TIPKOV-NICA	
						SLABOT-NOST, MEHKUŽ-NOST									
						HITRA TEKAČICA V GRŠKI MITOLOGIJI									
						MEHIŠKI PISATELJ (OCTAVIO)				AM. KEMIK ONSAGER					
										MESTO V J. SRBIJI					
						PERZIJA					PERJE PRI REPI				
											ČAČKA				
						PRIGANJAČ TLAČANOV						HERB ALPERT			
						ŽLEB ZA SPUST						MAMA			
									ZELO ŽGANA OPEKA						
									TRK VOZIL OD ZADAJ						
Avtor: Vladimir Milovanović NAJETO PERO	GORIVO ZA PLAVŽE	POVRŠIN-SKAMERA	JUŽNO-AMERIŠKI ZAJEC	ŠKOTSKI OTOK							REKA V NOVI GVINEJI				
				AM. IGRAL-KABLYTH							OTOK V IRS. MORJU				
STENANAD SLAPOM SAVICA								NEPROFE-SIONALEC							
								PREROŠKO ZNAMENJE							
MOLIVKA V UMETNOSTI								ŠVED. PIS. HANSSON				RIM. BOGI-NJA JEZE			
								GOSLI, VIOLINA				PRESTOL			
ANTIČNO LJUDSTVO VALPAH							HUDIČ, VRAG						IZDELOVA-LEC OMAR	INDIJSKI VEDSKI BOG	RIMSKI CESAR (MARK ULPIJ)
							VZDEVEK ONASSISA								
POŽELENEJ, STRAST				ROKA POD KOMOLCEM							KRČEVINA, LAZ				
				RADIOAKT. KOVINA (Th)							JED IZ JEŠPRENJA				
	ANGLEŠKI IGRALEC BOGARDE	OTOK PRI TIMORJU, INDONESIA	KRAŠKO VINO							BOŽJE-POTNIK					
			VIAČNICA, SPIRALA							GL. MESTO BANGLADEŠA					
SKLADATELJ JENKO								PLANOTA NA HRVAŠ.							
								ODŽAGAN KOS DEBLA							
SODOBNIKI KELTOV							SOČNA NOVIČA, GOVORICA					OCTOVCU PODOBEN GRM			
							AKTINIJ					BERILIJ			
HUDAJEČA (ZASTAR.)								NAČIN JAPONSKEGA ARANŽIRANJA CVETJA							
LUNINA MENA								PAPEŽEVA PALAČA VRIMU							

REŠEVALCEM NAGRADNE KRIŽANKA

Pravilna rešitev gesla iz prejšnje številke: ZIMSKI TABOR.

Nagrade prejmejo:

- **Erazem Černič**, Vojkova 10, 5282 Cerkno,
- **Leopold Čuček**, Ulica Milana Spasiča 12, 6000 Koper,
- **Martin Skvarča**, Rovte 50, 1373 Rovte.

Nagrajencem čestitamo.

Pravilne rešitve tokratne križanke nam pošljite do srede, 15. aprila 2020, na naslov Uredništvo Revije Slovenska vojska, Vojkova cesta 55, 1000 Ljubljana ali na elektronski naslov urednistvo.sv@mors.si.

POIŠČI 5 RAZLIK

Rešitev iz prejšnje številke

REVIJA SLOVENSKA VOJSKA JE INTERNO
INFORMATIVNO GLASILO O VOJSKI,
OBRAMBI TER ZAŠČITI IN REŠEVANJU.

UREDNIK: Marko Pišlar

NOVINARKI: Jerneja Grmadnik,
Petra Miklaužič

FOTOGRAF: Bruno Toič

LEKTORIRANJE: Natalija Krese,
Tina Pečovnik

TAJNICA UREDNIŠTVA: Milena Topolovec

NASLOV UREDNIŠTVA

Vojkova cesta 55, 1000 Ljubljana

Telefon: +386 1/471 26 62

Faks: +386 1/431 12 42

Elektronska pošta: urednistvo.sv@mors.si

OBLIKOVANJE IN PRELOM: Agencija Adeo

TISK: Tiskarna Skušek, d. o. o.

NAKLADA: 7500 izvodov

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI: Bruno Toič

Prispevki, objavljeni v reviji, niso uradno
stališče Ministrstva za obrambo RS.

Nenaročenega gradiva in fotografij
ne vračamo.

Naslednja številka izide 27. aprila 2020.

SPREMLJAJTE NAS NA DRUŽBENIH OMREŽJIH.

Revija Slovenska vojska je
članica Evropskega združenja
vojaških novinarjev (EMPA).

ENOTA ZA SPECIALNO DELOVANJE

RAZPIS

SI PRIPRAVLJEN NA TEŽKE PSIHOFIZIČNE NAPORE?
SI MLAJŠI OD TRIDESET LET?
SI SPOSOBEN SKUPAJ Z EKIPO REŠEVATI ZAHTEVNE NALOGE IN IZZIVE?
ŽELIŠ USPETI V VOJAŠKEM POKLICU IN USTVARITI USPEŠNO VOJAŠKO KARIERO?

ODLIČNO!

V ESD iščemo novo udarno moč – pripadnike bojnih skupin ESD!

POMEMBNO!
Enota za specialno delovanje
deluje na novi lokaciji v VPP Kranj.

POSEBNI RAZPIS

SI LOGIST, VEZIST, INFORMATIK, OROŽAR, VOZNIK?
ŽELIŠ SVOJE ZNANJE IZPOPOLNITI V OKOLJU SPECIALNIH SIL?
ŽELIŠ BITI ZA SVOJE DELO DODATNO NAGRAJEN?
ŽELIŠ USPETI V VOJAŠKEM POKLICU IN USTVARITI USPEŠNO VOJAŠKO KARIERO?

SUPER!

Si kader, ki ga potrebujemo in za katerega imamo veliko izzivov!

POŠLJI PRIJAVO ŠE DANES!

Informacije najdeš na intranetni strani MO RS pod povezavo RAZPIS ESD. Dodatne informacije so na voljo na telefonski številki 04/290 11 74 in elektronskem naslovu specialne.sile@mors.si.

Rok za prijavo: 31. 8. 2020

Izbor kandidatov bo oktobra 2020.